

ישיבת מועצה שלא מן המניין עיריית אריאל – מספר 38

מיום רביעי, ו' בכסלו התשפ"ו, 26/11/2025

נוכחים :	יאיר שטבון	– ראש העיר
	שירה דקל כץ	– ממלאת מקום ראש העיר
	אלה ויינר	– סגנית ראש העיר
	יחיאל טוהמי	– סגן ראש העיר
	אירנה רבינוביץ	– חברת מועצה
	עמי אברמן	– חבר מועצה
	איריס אלון	– חברת מועצה
	פבל פולב	– חבר מועצה
	אורן חזן	– חבר מועצה
	נעמי אברמוביץ ירקוני	– חברת מועצה
	אלכס ירמולנסקי	– חבר מועצה
חסרים :	רוני גולד	– חברת מועצה
	רועי מוסט	– חבר מועצה
משתתפים :	מתן גרובר	– מנכ"ל העירייה
	עו"ד דקלה כלפון	– יועמ"שית
	חני בריקמן	– מבקרת העירייה
	שלמה בנימין	– גזבר

על סדר היום:

1. מדיניות כניסת פועלים ערבים לעיר אריאל.
2. תחזוקה במוסדות חינוך.
3. כלים חשמליים והגברת המודעות לבטיחות השימוש בעיר אריאל.

פרוטוקול

1. מדיניות כניסת פועלים ערבים לעיר אריאל

אורן חזן:

אז למצטרפים, נשלים להם את החסר אח"כ. ככה. הכריע בית המשפט המחוזי בירושלים, בעתירה שעסקה בעניין הכנסת פועלים ערביים פלסטינאים לעבודה בעיר אריאל. בפסיקה, מתחו השופטים ביקורת קשה על ראש העיר, יאיר שטבון, וקבעו שהאחרון, יאיר, פעל שלא במסגרת סמכותו, כאשר סירב להתיר כניסה של פועלים, תושבי הרש"פ, ימח שמם, הרש"פ, לתחומי העיר. בעוד שבו בזמן, הוא מאשר לחלק אחר בעיר כן להכניס פועלים ערבים פלסטינאים, תוך הצגת מצג שווא לציבור באריאל. ובכך, יצר אפליה אל מול הנעשה הלכה למעשה בעיר אריאל. בית המשפט קבע בפסיקתו, כי הסמכות למתן היתר, או איסור כניסה של פועלים, היא בלעדית של צה"ל, שהינו הריבון ביו"ש. הלוואי ויוכרז על ריבונות בע"ה. עוד קבע בית המשפט, כי העירייה והעומד בראשה, עם כל הרצון הטוב, לא יכלו למנוע...ואף הגדיל לומר כי לא יכלו למנוע פנייה של בעלי עסקים, או כל גוף שהוא, לקבל את האישור. דהיינו, לא תינתן עוד לעירייה האפשרות לחסום את הקשר בין האזרח לצבא. חשוב שהציבור יידע, ולכן נדגיש, כי לעיר אריאל נכנסים מדי יום כ-700 פועלים ערבים פלסטינאים, תושבי הרש"פ המחבלת. חברים, אני מבקש שקט.

אותם אלו שראש העיר בעצמו מגדיר כאויב, אך הם נכנסים בידיעתו ובאישורו של ראש העיר. אותם פועלים עובדים יום, יום בעבודות בנייה ושיפוצים בשכונת אבני חן, המוכרת יותר כשכונת אריאל דרום. בבי"ס עליזה בגין. בעבר, גם בישן ברח' הפסגה, ככל הידוע לנו. וברחבי העיר, בתוך בי"ס אור זבולון, ובמגרש הכדורגל-

הבית שבנית, אורן. בבית שבנית, אורן.	יאיר שטבון:
אל תדאג, אני אגיד גילוי נאות.	אורן חזן:
לא לשכוח.	יאיר שטבון:
אני אגיד גילוי נאות.	אורן חזן:
לא לשכוח.	יאיר שטבון:
אני לא שונה ממך, אני אומר את האמת. כאשר בכל הזמן, הם באים במגע ואינטראקציה עם תושבים רבים. מילדים, נשים, ועד מבוגרים. חלק גדול עובדים אשר מורשים להיכנס לעיר, וזאת על מנת לטפל במה שמשרת את האינטרסים של העירייה, ומצטלם היטב. אך באריאל, המוסר הכפול חוגג. וזאת כאשר המדובר בכניסה לצורך קיום אמיתי של עסקים בעיר, אשר חלקם קרסו, או על סף קריסה. או תושבים שרוצים לבנות בית או תקועים במהלך שיפוץ. תשובת הנהלת העיר ושטבון, העומד בראשה, משתנה, ומתקיימת בפועל כאמור אפליה של ממש בין הפרויקטים של העירייה, והרצון לסיימם במועד, אל בין הצורך הקיומי בפרנסת התושבים. תוך שברור לכל, שעניין הביטחון כלל לא קשור לנושא, ולא מהווה פקטור, בניגוד גמור למה שראש	אורן חזן:

העיר, יאיר שטבון, מוכר לציבור. עכשיו, עם פסיקתו של בית המשפט, יינתן האישור להכנסת פועלים נוספים, אשר יעבדו בחלקים נוספים בעיר. ובמציאות בה כבר היום סידורי האבטחה המלווים את כניסתם הפועלים לעיר, לוקים בחסר. ומכיוון שאנו מבינים שהחלטת בית המשפט מחייבת, והמציאות עומדת להשתנות, הצעה זו לסדר, מבקשת להסדיר את ההתמודדות היום יומית עם הפועלים הערבים הפלסטינאים הרבים הנוספים שיגיעו. ברור לכל, כי נדרשת חשיבה מחדש, וצורך באיזון בין צרכי בעלי העסקים, צרכי התושבים, ותוך מזעור הנזקים הרבים שכבר נגרמו, לבין החשיבות העליונה לביטחון ולתחושת הביטחון של תושבי העיר. הצעת החלטה והצבעה. מוצע כי, 1, הרשות המקומית תקיים מפגש פתוח לשיח עם תושבים ובעלי עסקים, כדי לשמוע את הצרכים מחד, ואת החששות והפחדים מאידך. זאת במטרה להוריד את מפלס המתח, להשיב לשאלות, ולהגדיל את המוכנות. במפגש ייקחו חלק נציגים מכל סיעות המועצה. 2, המועצה תקים ועדה מצומצמת, בה ייקחו חלק נציגי המועצה מהאופוזיציה ומהקואליציה כאחד, גורמי מקצוע, נציגי ציבור, ונציגות של בעלי העסקים, אשר ישמעו וישמיעו את קולם, וינסו למצוא את יחד את הפתרונות ואת סידורי הביטחון, אשר ימזערו את החשש מחד, ויאפשר לבעלי עסקים ולתושבים להתנהל בצורה אופטימלית מאידך. כאשר מעל הכל, הצורך לאפשר לתושבים תחושת ביטחון באשר לשגרתם וחייהם בעיר. ראש העיר יזמין את נציגי צה"ל לשיחה פתוחה, בשילוב כל סיעות המועצה, בה

יעלו טענות כל אחד מהצדדים, ציבור ובעלי עסקים. ונבין יחדיו איך תיראה המציאות הישנה, החדשה מעתה. יועמד זיהוי ביומטרי per פועל, אשר יסייע בזיהוי ובהסדרת הכניסה לעיר. יבוצע מיפוי של כלל העסקים הדורשים את כניסת הפועלים, על מנת להבין את תחולת התפקיד של כל פועל, לרבות האמצעים הדרושים לו לעבודתו. לדוגמה, עובד בחנות מזון, אל מול פועל בגינון. מציעי ההצעה פתוחים לשת"פ, ולהצעות נוספות בנושא, כל עוד הן הגיוניות, ופועלות לטובת התושבים. עכשיו, לכל אחד מאיתנו יש 10 דק'. אז אני הקראתי את ההצעה-

נשאר לך 3.5 דק', כן.	יאיר שטבון :
לא, לא, לא.	אורן חזן :
3.5 דק', כולל הכל, כן.	יאיר שטבון :
לא, סליחה. זה לא נכון-	אורן חזן :
3.5 דק'.	יאיר שטבון :
אני נתבקשתי להקריא את ההצעה-	אורן חזן :
3.5 דק', יש לך.	יאיר שטבון :
זה לא ע"ח הזמן שלי, לא.	אורן חזן :
אין בעיה, יש לך 3.5 דק'.	יאיר שטבון :
אין בעיה. אני מבקש-	אורן חזן :
אני אתרום לך את 10 הדק' שלי.	אלכס ירמולנסקי :
אין בעיה, הוא יתרום לי.	אורן חזן :
אין, אין, זה לא-	יאיר שטבון :
הוא יכול לתת לי גם-	אורן חזן :

- יאיר שטבון : לא, זה לא. זו הצעה לסדר. זו הצעה לסדר.
- אורן חזן : לא, לא, זו לא הצעה לסדר. לא, לא, לא, רגע-
- יאיר שטבון : בוא תמשיך, אורן. 3 דק' לדבר. אורן, אתה רוצה להכניס פועלים פלסטינאים לעיר?
- אורן חזן : אני אענה לך-
- יאיר שטבון : אתה רוצה להכניס פועלים פלסטינאים? תגיד שאתה רוצה להכניס, בלי כל הסיפורים.
- אורן חזן : תסיים עם הדמגוגיה. תסיים עם הדמגוגיה-
- יאיר שטבון : תגיד, אני רוצה להכניס פועלים פלסטינאים לעיר. זהו, אורן, מאוד פשוט-
- אורן חזן : היועמ"שית, זו היא לא הצעה לסדר, זו הצעה בסדר היום-
- יאיר שטבון : לא צריך להסתובב-
- אורן חזן : אלה שני דברים שונים-
- יאיר שטבון : 2 דק' ו-50 שני'.
- אורן חזן : יש לכל אחד מחברי המועצה 10 דק' לדבר עליה-
- יאיר שטבון : 2 דק' ו-46 שני'.
- אורן חזן : ללא כל קשר. אני קודם כל רוצה לשמוע את היועמ"שית.
- יאיר שטבון : אני מנהל את הישיבה, תודה.
- אורן חזן : אני יכול לבקש את חוות דעתך?
- יאיר שטבון : אני, אני, אני פה, תודה. עזוב-
- אורן חזן : לא, אבל היא צריכה לענות.
- יאיר שטבון : 2 דק' ו-40 דק'. אני מנהל את הישיבה-
- אורן חזן : היא אמרה שיש 10 דק'.

- עו"ד דקלה כלפון : אבל כבר דיברת.
- אורן חזן : לא. קריאת ההצעה זה חלק-
- עו"ד דקלה כלפון : נו, עדיין זה זמן.
- אורן חזן : אוקי, אז אין בעיה. למדנו לפעם הבאה. אנחנו נסדיר את זה משפטית-
- יאיר שטבון : למדת.
- אורן חזן : אנחנו נסדיר את זה משפטית-
- יאיר שטבון : אורן, תדבר. יש לך 2 דקי ו-20 שני.
- אורן חזן : ובינתיים, יש לי גם 10 דקי של אלכס, בסדר?
- יאיר שטבון : לא, לא, זה לא. מי שרוצה להתנגד, מישוהו אחר, יכול לדבר.
- אורן חזן : לא, זו לא התנגדות.
- יאיר שטבון : אם מישוהו ירצה להתנגד-
- אורן חזן : היועמ"שית, אולי תסבירי לו.
- יאיר שטבון : אם מישוהו ירצה להתנגד, הוא יציג. הלאה.
- אורן חזן : קודם כל, את יכולה להסביר לו בבקשה? יש פה התבלבלות.
- יאיר שטבון : יאללה, 2 דקי.
- אורן חזן : היועמ"שית, אני מבקש לשמוע את קולך.
- יאיר שטבון : הלאה. 2 דקי, יש לך.
- אורן חזן : לא, לא קשור. את יכולה לדבר. גם רה"מ מנהל את המדינה,
- והיועמ"שית מביעה את עמדתה ודעתה. אז אני מבקש עוד פעם-
- יאיר שטבון : זו לא דוגמה טובה, אורן.
- אורן חזן : זאת אומרת, שאת לא רוצה. דוגמה מצוינת. זאת אומרת, שאת לא רוצה להתערב, את לא רוצה להשיב?

- עו"ד דקלה כלפון : הוא צריך...
 עו"ד דקלה כלפון : יש לכל אחד 10 דק'.
 אורן חזן : אבל הוא יכול לתת לי את 10 הדק' שלו, זה כתוב. זו לא הצעה לסדר.
 אלכס ירמולנסקי : זה סדר יום.
 עו"ד דקלה כלפון : ...זה סדר יום. הוא העלה, כבר כמה דקות הוא מדבר. זה 10 הדק' שלך.
 אורן חזן : יופי. ויש לי עוד 10 דק' של אלכס. אז יש לי מעכשיו עוד 12 ק'.
 יאיר שטבון : יאללה, דבר. עוד 11.5 דק', כן, דבר.
 אורן חזן : אני אהיה זריז יותר. קודם כל, גילוי נאות-
 אלכס ירמולנסקי : קודם כל, סליחה שאני אומר, אבל תודה רבה, דקלה, שאת מביאה את חוות הדעת המשפטית שתואמת את החוק. וסוף, סוף מישהו מקשיב לה, ולא עושה את ההחלטות על דעת עצמה.
 יאיר שטבון : אני מודה לך על אשר הודית לי, תודה רבה.
 אלכס ירמולנסקי : לא לך.
 יאיר שטבון : הודית לי גם, שקיבלתי את זה.
 אלכס ירמולנסקי : אני הודיתי ליועמ"שית.
 פבל פולב : הסברת 3 דק', כן ידבר, לא ידבר. יאיר, בחייך, אתם משחקים במשחק של קקה. מדברים על ביטחון, ואתה משחק במשחק, כן ידבר, לא לדבר-
 יאיר שטבון : פבל, לא לכעוס.
 פבל פולב : ברור שאני כועס. תגיד, את הזמן שלי אתה תבזבז?
 יאיר שטבון : לא, אתה מבזבז את הזמן, אתה מבזבז את הזמן.

- פבל פולב : אני מבזבז את הזמן?
- יאיר שטבון : אם אתה רוצה להכניס פועלים פלסטינאים, תגייד. בלי ללכת-
פבל פולב : אתה תיתן לי לדבר? אני אסביר את כל מה שאני רוצה. אני, ברור
שאני אגייד, לא אפחד משום מדבר. אבל אתה תיתן לי לדבר, או
שאני חייב להתנגד למשהו? יש זכות דיבור?
- יאיר שטבון : כן, תתנגד למשהו, כן, תתנגד. מה אתה רוצה, אתה רוצה להתנגד,
מה אתה רוצה?
- פבל פולב : לא, אני אדבר בזמן. אני רק רוצה לדעת. אם אני אדבר, אני
אחכה בתור.
- אורן חזן : 12.5 דק' מתחילות מעכשיו. אז אני אהיה זריז. קודם כל, גילוי
נאות. שכולם יידעו וישמעו. אני גר באריאל דרום, ואני משתמש
בעובדים ערביים שמגדירים עצמם פלסטינאים לעבודות שלי.
נקודה. לא מתבייש לומר זאת, לא מסתיר זאת. לא מדבר-
יאיר שטבון : אורן, תגייד תודה. חתמתי לך על טופס 4. תגייד תודה, תעריך.
אורן חזן : לא מדבר בשני קולות. לא חתמת לי-
יאיר שטבון : שיהיה בהצלחה. לא חתמתי?
אורן חזן : אני יודע שקשה לך. חתמת-
יאיר שטבון : לא חתמתי?
אורן חזן : חתמת לבעל הבית. זה שרכשתי ממנו.
יאיר שטבון : אה, אורן.
אורן חזן : רגע. אתה-
יאיר שטבון : אורן, מותר להכיר תודה. מותר להכיר תודה.
אורן חזן : אני אעצור את הזמן. אני אעצור את הזמן. כשתסיים, נמשיך.

- יאיר שטבון : מותר להגיד תודה רבה.
- פבל פולב : מה, טופס 4 זה טובה?
- יאיר שטבון : לא. להכיר תודה-
- פבל פולב : על מה, זו עבודה שלך.
- יאיר שטבון : כן עוזרים. גם הנהג שעושה את העבודה שלו כשאני יורד מהאוטובוס, אני אומר לו תודה. גם לנהג האוטובוס אני אומר.
- אורן חזן : יאיר, רק לדייק, אתה-
- פבל פולב : זה לא על טופס 4. אתה אומר תודה כללית.
- יאיר שטבון : אני אומר תודה תמיד, כן.
- פבל פולב : על הכל, לא על טופס 4.
- יאיר שטבון : בטח, גם המוכר-
- פבל פולב : על זה שאני נוסע לעבודה, אני אגיד לך תודה?
- יאיר שטבון : כן. אתה, גם כשאתה מתקין מזגן, ושילמו לך, הבנאדם אומר לך תודה. למרות שזו העבודה שלך, אומר לך תודה. אומר לך תודה.
- פבל פולב : כי הייתי טוב. נכון, כללי. כי זו העבודה שלי, נכון.
- יאיר שטבון : נכון, זו העבודה, ואומרים תודה.
- אורן חזן : אני אגיד לו תודה, אני אגיד לו תודה.
- פבל פולב : להגיד על טופס 4 תודה רבה, זה נראה לי-
- יאיר שטבון : אומרים תודה.
- פבל פולב : לא נשמע טוב.
- יאיר שטבון : הכרת הטוב, הכרת הטוב.
- פבל פולב : יחיאל, גם לך מגיע תודה. כי עוזר לאנשים המון, אז לא מגיע לו תודה?

אורן חזן: אנחנו נגיד ליאיר תודה שחתם על טופס 4. אנחנו רק נציין

לפרוטוקול, שהוא עיכב את זה 60 יום אצלו. אבל בואו נחזור לענייננו. הזמן ממשיך לרוץ. הזמן ממשיך לרוץ. אז כן, אני עובד עם ערבים שמגדירים עצמם פלסטינאים. והסיבה העיקרית שאני עושה את זה, כי הרשות המקומית לא טרחה להביא עובדים זרים לעיר אריאל. לא נתקלתי בשום שלב, מאז כניסתה לתפקיד-

יאיר שטבון: אורן, יכולת להביא עובדים זרים, למה לא הבאת? אורן, למה לא

הבאת עובדים זרים? אם אתה רוצה להכניס פלסטינאים לעיר, תגיד. יש פה המון שבונים עם עובדים זרים כל יום. אתה יכול להעסיק עובדים זרים. תעצור, תעצור את הסטופר. אם אתה רוצה להכניס עובדים פלסטינאים בחיכוך מלא עם תושבים, אתה יכול להגיד את זה בצורה מלאה. בחרת לא להביא עובדים זרים, זו בחירה שלך, אני מכבד אותה, זה שלך. רצית לחסוך כסף, זה מובן. זה הרבה יותר יקר, זה מובן. קשה לך, זה מובן, וזה בסדר גמור. אבל בסוף, אם בנאדם רוצה לקבל החלטות ביטחוניות מחוסר ידע, מחוסר ידע להגדרה, שנייה, עצרת עכשיו. יהיה לך זמן לדבר. אז אם אתה רוצה להגיד, אני רוצה להכניס כמה שיותר פועלים פלסטינאים, זה בסדר. אנחנו עושים את זה בשיקול דעת-

אורן חזן: אתה מכניס 700 עובדים כל יום, יאיר.

יאיר שטבון: בשום שכל, עפ"י הגדרות ביטחוניות בלבד. והמדיניות הזאת-

אורן חזן: בשום שכל? בוא איתי לסיור-

יאיר שטבון: אני אגלה לך משהו, היא תמשיך. זו המדיניות שלנו-

- אורן חזן: בוא איתי לסיור.
- יאיר שטבון: זו המדיניות שלנו.
- אורן חזן: סיימת? אני יכול להמשיך את השעון?
- יאיר שטבון: תמשיך, תמשיך.
- אורן חזן: אני מרגע שנבחרה המועצה הזאת, לא ראיתי ולא נתקלתי בשום שלב בפנייה של הרשות המקומית והעומד בראשה בעיר אריאל, למשרד הכלכלה, או לרשות ההגירה, כדי לקבל מאות אם לא לפחות אלפי עובדים זרים לעיר אריאל-
- יאיר שטבון: יש לך פה פועלים זרים, אתה לא צריך. יש לך. אתה רוצה להשיג, יש לך, אורן. אתה רוצה פועלים זרים? אתה צריך? אתה צריך, לעזור לך, אורן? אם צריך, יש פה פועלים זרים-
- אורן חזן: אני רק לא רוצה שזה ירד לי מהזמן.
- יאיר שטבון: מאוד פשוט לקבל פועלים זרים. אפשר להשיג-
- אורן חזן: כן?
- יאיר שטבון: כן.
- אורן חזן: אתה יכול להשיג לי פועלים זרים באופן חוקי?
- יאיר שטבון: כן, בהחלט, לפי הנהלים. יש נהלים-
- אורן חזן: אתה יכול להביא פועלים זרים באופן חוקי?
- יאיר שטבון: בוא אני אחבר אותך לעורכי דין שיעזרו לך איך לעשות את זה. הכל, וזה מה שעשינו, וסייענו לכל מי שרוצה, כולל לחברות. נסייע לך להשיג פועלים זרים. אם אתה בעד הכנסת פועלים פלסטינאים, זה בסדר, זה שלך. אבל תגיד את זה רק.
- אורן חזן: הלאה, נחזור לענייננו. בתקווה שהפעם אדוני לא יפריע, וייתן

להגיד את הדברים, למרות שהם לא נעימים למשמע אוזניו. העירייה לא פנתה בשום שלב, בניגוד אגב לשכנה שלנו, המועצה האזורית שומרון, שעבדה כתף אל כתף עם משרד הכלכלה, ודאגה להביא אלפי עובדים זרים למחוזותיה. העירייה בשום שלב לא נתנה פתרון אחר לאותם ערבים שמגדירים עצמם פלסטינאים. העירייה והעומד בראשה, שיושב מולי, וזה כל כך חשוב לו, עניין הביטחון, שהוא עסוק בדף, ולשאל אותי אם אני בעד עובדים ערבים פלסטינאים או לא. בשום שלב לא סיפרה לציבור את האמת, כי האמת היא שבכל יום נכנסים לעיר אריאל מאות עובדים ערביין פלסטינאים-

- יאיר שטבון: נכנסים לנו יותר. אזור התעשייה נכנסים-
- אורן חזן: אני מדבר לעיר אריאל, לא לאזור התעשייה.
- יאיר שטבון: נכנסים איפה שצריך, ואיפה שאין חיכוך לפי ההגדרות הביטחוניות, נכנסים. תמשיך.
- אורן חזן: הביטוי שראש המועצה חוזר עליו כל פעם-
- יאיר שטבון: אתה רוצה להכניס לכל החנויות, אני שואל. שאלה. תגיד. אתה רוצה להכניס לכל החנויות?
- אורן חזן: אני אענה לך. אם תמתין בסבלנות. יש לי עוד 10 דק' ו-7 שני, אתה תשמע את הכל. תאמין לי, אני לא בורח לשום מקום. תאמין לי, אני מוכן לשבת איתך פה גם עוד 4 שעי. תשאל את כל השאלות, תקבל את כל התשובות. אני בניגוד אליך, עונה.
- יאיר שטבון: כן.
- אורן חזן: עכשיו נחזור. הנה, אתה רואה, זה היה על הזמן שלי, 12 השני

האלה. נחזור רגע לענייננו. בכל יום יש פה מצג שווא. מאות עובדים ערבים נמצאים בעיר אריאל. אני לא מדבר על אזור התעשייה. שגם באזור התעשייה, לצד העובדים הערבים הפלסטינאים עובדים מאות, אם לא אלפי תושבי העיר אריאל והסביבה, שפעם אחרונה שבדקתי, דמם לא סמוק פחות. חייהם- הם יצאו מאריאל, זה כבר לא רלוונטי. לא באחריותו.

פבל פולב:

חייהם לא חשובים פחות. האם יכול להיות שבאזור התעשייה יכולים לשבת אחד ליד השני יהודים וערבים שמגדירים עצמם פלסטינאים, ושם הביטחון לא זועק לכל עבר? האם בבי"ס עליזה בגין, זה לא מפריע? האם זה נכון לתת עובדים ערבים שייבנו את מגרש הכדורגל, שזה כבר כמעט לב העיר אריאל, בכפוף ובצמוד לסטודנטים, סטודנטיות ותושבים, ושם זה בסדר, אבל בעלי עסקים בעיר, שחלקם גם קרסו, והפסידו, וככל שידוע לי גם מתכוונים לתבוע את אדוני פה תביעה אישית על הנזקים שלהם. האם להם לא מגיע לתת להם מענה. האם באיזשהו שלב מישהו ידע לתת להם עובדים זרים אחרים כחלופה. פנה לממשלה שתגבה אותם. דאג להוריד להם מיסים שתפצה אותם. שום דבר מהדברים האלה לא קרה. מה שכן קרה באריאל, יאיר, זה 2 דברים עיקריים. הראשון, אפליה. העובדה שהיא שאתה מאשר לחלק מהאנשים, למי שנוח או מתאים לאידיאולוגיה או לאגינדה שלך, אתה מאשר. מה שרחוק מהעין, כנראה נסתר מליבם של התושבים. וכנראה שהוא לא מסוכן.

אורן חזן:

אישרנו לך, אורן. לך אישרנו.

יאיר שטבון:

- אורן חזן: אני עוצר. אני יכול להמשיך?
- יאיר שטבון: לך אישרנו. אתה עבדת עם פועלים פלסטינאים-
- אורן חזן: אני עדיין עובד. אני עדיין עובד-
- יאיר שטבון: כן, רק שתכיר.
- אורן חזן: אבל אני אמרתי את זה.
- יאיר שטבון: לא, אתה אומר, לא יודע, אפליה.
- אורן חזן: לא, אני עבדתי. אבל אחרים שפה בתוך העיר רצו לעבוד, לא עבדו. ואתה גם מחזיק אותם, יאיר. אתה מחזיק אותם קצר, קצר. היום קיבלתי שיחת טלפון מתושב, שזוכה לעבור לעיר אריאל מתפוח. לא תגידו מראשלי"צ. פה מההתיישבות, ככה שאי אפשר גם להתבלבל באידאולוגיה שלו. הוא אומר לי, אורן, אני לא יודע מה לעשות, אני גחלים. אני לא מכיר אותו. שלח לי הודעה אם הוא יכול לדבר איתי. עניתי לו, ודיברנו. שאלתי אותו מה הבעיה. הוא אומר, כל יום אומרים לנו, יהיו פועלים, לא יהיו. בסוף השנה מפסיקים, סוף השנה מפסיקים. אני באמצע בנייה של בית, אני לא יודע איך לתכנן את המשך הבנייה, אני לא יודע איך לתכנן את התזרים הכלכלי שלי, אני לא יודע לתזמן את הבית, האם אני אצליח לבנות או לא. אני צריך להאריך שכירות. אי אפשר להתעלל ככה בבני אדם. אותו כני"ל לעסקים. לפני מספר ימים, אחרי החלטת בית המשפט, אתה והצוות, העירייה הודיעה לעסקים שהם יוכלו להכניס ערבים. אגב, אני אשמח לקבל תשובה. שמועה אומרת שאתמול ערבים פלסטינאים נהגו על כלי עבודה, טרקטורים וכדומה, בתוך העיר אריאל, כדי לעזור לפנות

את המפגעים של המיס. האם זה כן בסדר? האם לפעילות ופרויקטים של העירייה מותר להביא ערבים פלסטינאים, שם זה לא מסוכן.

פבל פולב: אין חיכוך.

אורן חזן: אין חיכוך. האם בתוך ביי"ס עליזה בגין, שאלפי תלמידים במצטבר פוגשים כל יום מאות פועלים פלסטינאים-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: יש לך עוד 10 דק' ממני.

אורן חזן: אה, תודה. אז הנה, אז אם לא מאלכס, קיבלתי מנעמי.

יאיר שטבון: קיבלת, אתה קיבלת כבר.

אורן חזן: עכשיו לא להפריע לי. האם בתוך הדבר הזה, הילדים שלנו לא

מפחיד אותם, זה לא מסכן אותם? אתם כולכם מוזמנים לבוא

איתי לבי"ס עליזה בגין, ולראות. האם העובדה שעכשיו קיבלו

החלטה להוציא את הפועלים ביום שישי. אין בעיה, אז לפחות

תאריך את שעות העבודה באמצע היום. אי אפשר לחנוק את

כולם רק בשביל לקבל לייקים בפייסבוק. למנהיגות צריכה להיות

אחריות. ומנהיגות לא צריכה לחשוב רק ממה התושבים שלי ירצו

לשמוע. כי גם זה אגב לא קורה. היא צריכה לחשוב איך אני עוזר

לתושב שלי. ולשאלתך שחוזרת פעם אחר פעם. כל עוד אין

אלטרנטיבה, ישנה מציאות עובדתית, שלא אני קבעתי אותה. זה

בכלל יאיר, זה לא משנה, אם אני רוצה, או לא רוצה. בית משפט

קבע שאין לך סמכות, שפעלת בחוסר סמכות, שעשית דבר שאסור

לך. קבע בית משפט, לא אני. בית המשפט כתב שחור ע"ג לבן,

שאתה עשית משהו פסול ואסור. וביקר אותך. וקבע יותר מזה,

- שאתה לא תוכל יותר לחסום עסקים מלבקש מהצבא רשות להכניס לפה עובדים. והגורם היחיד שיכול להחליט, זה לא אני. איזה קטע, זה גם לא אתה. זה רק הצבא. ולכן, השאלה שלך אם אני בעד, או נגד, לא משנה, לא רלוונטית-
 אז אתה בעד הכנסת פועלים פלסטינאים. : יאיר שטבון:
- דעתי, אני עובד- : אורן חזן:
- תגיד את זה בצורה ברורה, זה בסדר- : יאיר שטבון:
- אז הנה אני אומר. תגיד, יש לי שאלה אליך. נגיד ועכשיו אני אגיד פה- : אורן חזן:
- אורן, הזמן שלך נגמר עוד דקה- : יאיר שטבון:
- לא, לא, לא. יש לי עוד 4 דק'. יש לנו עוד 4 דק'. ויש לך עוד באמת : אורן חזן:
- ערב ארוך איתי אח"כ. מציע שתהיה קשוב, יהיה לך יותר קל. תקשיב, יאיר. אני אשאל אותך שאלה. אפילו על הזמן שלי, תענה לי בקצרה. נניח ואני אשב כאן, ואני אגיד, אני מתנגד. אז מה, מחר לא יהיו פועלים פלסטינאים בכל העיר אריאל? שאלה אמיתית.
- תסיים, תסיים, אני אענה לך. : יאיר שטבון:
- אבל למה אתה מסתתר? תגיד מה אתה חושב- : שירה דקל כץ:
- שירה, אני אמרתי שאני עובד עם פועלים ערבים. יש יותר ברור מזה? : אורן חזן:
- לא, לא, לא. אתה בעד להכניס פועלים פלסטינאים לעסקים? : שירה דקל כץ:
- התשובה היא פשוטה. : אורן חזן:
- כן. : שירה דקל כץ:

- אורן חזן: התשובה היא פשוטה. כל עוד אנחנו לא יודעים לתת מענה, וכל עוד בית המשפט חייב, אין ברירה, אז הם ייכנסו, חד משמעית.
- יאיר שטבון: בית המשפט לא חייב.
- שירה דקל כץ: אז אתה בעד. ובית המשפט לא חייב, רק לדייק. אבל אחרי זה-
- אורן חזן: בית המשפט קבע שהצבא קובע. הצבא שהוא יראה-
- שירה דקל כץ: הוא לא חייב. אז הוא לא חייב.
- אורן חזן: הצבא הוא זה שייראה-
- שירה דקל כץ: אז רגע. אז קודם כל, הוא לא חייב, תדייק.
- אורן חזן: שנייה, שנייה. לא, הצבא חייב אתכם-
- שירה דקל כץ: לא.
- אורן חזן: לא למנוע-
- שירה דקל כץ: לא-
- אורן חזן: סליחה, סליחה, סליחה. הצבא, אם תרצו, אני אקריא לכם את החלטת השופט, אבל לא על הזמן שלי.
- יאיר שטבון: נגמר לו הזמן.
- אורן חזן: הצבא חייב אתכם לא למנוע בקשות של עסקים ותושבים בעיר מהצבא להכניס פועלים. בית המשפט קבע ככה. אין לעירייה שום סמכות לעצור את הקשר עם הצבא. הקשר צריך לעבור דרך העירייה. ומתפקידכם לעשות. עכשיו, אתם השכלתם והבנתם. לפני מספר ימים הוצאתם אפילו איזשהו נייר עמדה, איך זה אמור להיות. ואז ברגע האחרון הבנתי שאתה או לא יודע מי, חזר בו מזה. במבחן התוצאה-
- יאיר שטבון: לא הוצאנו נייר עמדה כזה. לא הוצאנו נייר עמדה כזה.

- אורן חזן : במבחן התוצאה, ואני לקראת סיום. אתה מפריע לי-
- יאיר שטבון : לא להגיד דברים לא נכונים. לא הוצאנו נייר עמדה-
- אורן חזן : אז הנייר שדלף, הוא לא נכון?
- יאיר שטבון : לא, זה נייר מלפני שנות.
- אורן חזן : מלפני שנות?
- יאיר שטבון : כן.
- אורן חזן : חתומים עליו אנשים שעובדים עכשיו בתפקיד-
- יאיר שטבון : לא, לא, לא. אתה טועה, אתה טועה. טעות.
- אורן חזן : אז אני רק רוצה לשאול אותך, ותגיד. זאת אומרת, שנכון לרגע
- אתה לא מכבד את החלטת בית המשפט?
- יאיר שטבון : אנחנו עובדים בשיתוף עם הצבא באופן מלא, באופן מלא. יש לך 2
- דק', 1.5 דק'.
- אורן חזן : לא, 2 דק' בדיוק.
- שירה דקל כץ : אה, אוקי. אז זה מה שאמר בית המשפט, בסדר.
- אורן חזן : לא. לא, לא, לא.
- שירה דקל כץ : הצבא, הצבא ריבון.
- אורן חזן : הצבא ריבון, לא הוא. נכון, הוא הבין את זה. זה בסדר, אבל זו לא
- הנקודה-
- שירה דקל כץ : אני שמחה שהוא הבין את זה.
- אורן חזן : אני עכשיו כבעל עסק רוצה לפנות לצבא, לבקש מהצבא לאשר לי
- להכניס עובדים, אני עושה את זה, הרי אמור לעשות את זה דרך
- האתר של העירייה. אני יכול לעשות, יש גישה? כן? אז ממתני? כי
- נכון להיום בבוקר לא הייתה. אז לא טעיתי, אז אני לא טועה. נכון

- להיום בבוקר לא הייתה.
- יאיר שטבון : דקה ו-20 שני, אורן.
- אורן חזן : דקה 42 שני.
- יאיר שטבון : הלאה.
- אורן חזן : זאת אומרת, לפרוטוקול, החל מרגע זה, כל מי שירצה לבקש מהצבא בכל חלק בעיר אריאל להכניס ערבים בעלי תעודת זהות כתומה פלסטינאית, יכול-
- יאיר שטבון : בהתאם למדיניות העירייה, כן.
- אורן חזן : בהתאם למדיניות הצבא.
- יאיר שטבון : העירייה, העירייה. העירייה עובדת בשיתוף עם הצבא באופן מלא-
- אורן חזן : אין בעיה, בסדר.
- יאיר שטבון : אין שאלה כזאת. תמיד-
- אורן חזן : זאת אומרת, תושבי אריאל-
- יאיר שטבון : העירייה עובדת-
- אורן חזן : שישנה מציאות שממחר בבוקר או מעוד יומיים, יהיו עובדים ערבים פלסטינאים שיעבדו גם-
- יאיר שטבון : לא, לא יהיה. לא יהיה, כי הצבא, אנחנו מתואמים עם הצבא, אז לא יהיה. שאלת אותי, ענית לך. לא יהיה.
- אורן חזן : אתה אומר שלא יהיו.
- יאיר שטבון : לא יהיו.
- אורן חזן : אז אתה יכול להסביר לי בבקשה, מה ההבדל בין הילד הקטן שלי-

- יאיר שטבון: אני לא אסביר לך. אתה צריך את הזמן שלך, יש לך 45 שני.
- אורן חזן: אני יודע. 51 שני. מה ההבדל בין הילד הקטן שלי, איילון, שחוזר מבי"ס אור זבולון, כשהוא מצליח, כי לפעמים יש הצפות כמו אתמול, או בעיות אחרות, שנדבר עליהן בהצעה לסדר אחרת. ובכניסה לבית שלי יש כל יום בערך עוברים 100 פועלים. ואני יכול להראות לכם תמונות, שהוא נמצא לידם, חופשי, חופשי בחיכוך מלא. הם אפילו מחייכים, ונותנים לי כף. מה ההבדל בינו לבין הילדים שגרים פה ברח' יהודה, ליד המרכז המסחרי. האם דמו של בני סמוק פחות? האם חייו חשובים פחות? יאיר, זה ביטחון. אני מציע שתקשיב. אתה זה שאומר תמיד, חברים, זה ביטחון, צריך להיות מדויקים. חשבתי שמהו של ביטחון יעניין אותך. אבל כנראה שלא. אז אני מסיים את דבריי-
- יאיר שטבון: סיימת את הזמן שלך, אורן. תודה רבה.
- אורן חזן: אני מסיים את דבריי-
- יאיר שטבון: חברים, פבל, רצית לדבר-
- אורן חזן: אני מסיים את דבריי בכך שאני אומר, שאנחנו נשמח לקבל תשובות, איך תיראה העיר אריאל ביום שאחרי החלטת הצבא, ואיך מתארגנים, כי זו גם הצעת ההחלטה שמצביעים עליה. איך מתארגנים ליום שבו, שהוא לא רחוק, לפי מה שאני רואה, שבו ייכנסו פועלים גם לליבה המיתולוגי של העיר אריאל.
- יאיר שטבון: בכבוד, פבל, רצית להגיד?
- פבל פולב: אנחנו לא בדיון. אני רוצה להגיד. אז אם אפשר, תתאפק. מה שעשית עם אורן, איתי לא צריך, בסדר? אז אם אפשר לא להפריע,

אני אגיד, תעשו עם זה מה שאתם רוצים. זה חשוב לי. אני לא עובד עם פלסטינאים. אני גר בעיר הזאת, ויש לי בת, ויש לי משפחה. אני הסכמתי לסדר היום, להצעה הזאת, כי בחוץ יוצאים דברים לא מדויקים, חצי אמת. ולהוציא סרטונים לפי איך שאתם רוצים להסביר את זה לתושב, זה לא נכון. שקיפות צריכה להיות בנושא של ביטחון. גם אם טעית, צריך לעמוד ולהתמודד עם זה. זה מה שאני חושב. יש 3 נושאים שאני רוצה לדבר עליהם. דמוקרטיה, חוק, לטוב או לרע, ואפליה. עכשיו, דמוקרטיה, אנחנו גרים במדינה דמוקרטית. כל אחד שחושב שיש לו אי התאמה לרצונו, יכול לפנות לבית משפט, ולהגיד, לא מתאים. עובדים עליי, גונבים אותי, החופש שלי מוגבל. מותר לפנות לבית משפט. אז עסקים החליטו, ועשו את מה שהם עשו. אני הייתי צריך להתחיל עם משהו אחר. אני נגד כניסת פלסטינאים לעיר, 100% נגד. אף פלסטינאי שלא ייכנס. אבל בסוף אנחנו נדבר על זה גם. אבל מה לעשות, יש חוק בארץ, לטוב או לרע, אבל צריך להתמודד עם זה, עם החוק הזה, לכבד אותו. אבל יש פה איזושהי נטייה להפוך את החוק לטובתך. מתי שמתאים לי, אני עם החוק. מתי שלא מתאים לי, אין את החוק. עכשיו, אני חושב שזה לא נכון לעשות, וזה גם לא חוקי. אז קודם כל, לבית משפט פנו, צריך לכבד את זה. עכשיו, אני עסק. עסק במדינת ישראל, אני מגיל 19 עצמאי. אני מבין מה עובר עסק שאין לו עובדים. עכשיו, לשבת בכיסא ע"ח התושב ולא להבין, ולספר סיפורים שאנחנו נגד, רובין הוד, אנחנו לא מכניסים. קודם כל, מכניסים. אתם יודעים, אני

כל בוקר לא הייתי נוסע למעלה ולא בודק מה קורה שם. אין לי מה לעשות, אני לא עובד עם פלסטינאים. בסוף, כשזה קרה, וזה יצא החוצה, תור שלהם. אבטחה, אנחנו באתר. יחידת תגובה ראשונית. עושים אימונים עם יס"מ. אני לא רובאי, דיברנו לפני, נכון? אני חיה"א. אין שום אפשרות לעצור אם יקרה משהו שם בלי צבא. זאת אומרת, אבטחה גם חלקית. אם אנחנו מדברים אמת. למה, כי אנחנו מתרגלים, זה בסדר, זה טוב. לא צריך, זה כסף. כי יש שם כמה אנשים, יש בוטקה. הם עוברים, בודקים, נכנסים פנימה, יש לו פרוצדורה, התרגלנו. אני חושב שגם שם צריכה להיות שמירה אחרת, הרבה יותר כבדה. כי אנחנו עדיין לא סיימנו את המהלך של 7.10, במיוחד ביו"ש. זה גם אמת, לא רצינו להוציא את זה החוצה, לא רצינו לדבר על זה, אבל הסרטונים יוצאים. אין פלסטינאים. אז עכשיו יש לי גם חברים באזור שאתם מדברים שאתם בניתם שם את הבי"ס, וילדים באו לבי"ס, ופלסטינאים היו על ידם. איזו אבטחה, מי יכול לשמור. בשנייה קורה אסון. כלים כבדים. נוסעים על אותם טרקטורים שפרצו לנו ב-7.10. הם בתוך הטרקטור. גם עם הנשק שלי, אם אני לא אפגע בפעם הראשונה, אני לא אעצור אותו. אז על איזה ביטחון אנחנו מדברים באמת. אבל זאת המציאות, אי אפשר לסגור הרמטית-

אורן חזן: יאיר, חשוב שתקשיב.

פבל פולב: שנייה, לא צריך. הכל טוב, שלא יקשיב. אני מדבר, שיירשם לפרוטוקול, כי אנחנו כן צריכים לעשות איזה דיון והחלטות. אולי

משהו יישבר בראש. כי הנושא הזה פופוליסטי בעיר. אנחנו הפכנו את הנושא הזה למלחמה בין קואליציה לאופוזיציה. אני לא יודע איך קשור. לקחת את הנושא רק אחרי שהעסקים נכנסו לעניין, וזה יצא החוצה. לא פתחנו פה, ניסינו לפתור את זה אחרת. פותרים אחרת, נכנסים להתמודדות, שאנחנו נכנסים לכל מיני מקומות כמו התנדבות לאתר, לשמור על העיר ממקומות שאנחנו יכולים להשפיע. ואז הצבא והעירייה עושה את העבודה שלי. כולם ביחד זה פאזל שיכול להצליח. בנפרד שום דבר לא יקרה. ופה, חילקנו את הנושא מי אשם פה. פופולזם פוליטית. או עסקים, או אופוזיציה, או קואליציה. מה הקשר? אנחנו ביחד בנושא הזה. אני מציע קודם כל לדבר אמת ולא להאשים. אתה בעד להכניס פלסטינאים, לא בעד. לא, אני נגד. בוא נצביע, ואל תכניס אף אחד. זה קודם כל. דמוקרטיה שדיברתי, שאין מה לעשות, צריך לכבד את זה. לגבי חוק, דיברנו. יש חוק. בית משפט עשה מה שהוא עשה. אפשר לפרש את זה איך שאתם רוצים. אבל מה לעשות, אין סמכות לראש העיר מה שהוא עשה. זה לא שזה רע או טוב, אני בכלל לא נכנס. אתה יודע, שאני כל פעם מנסה לשים את עצמי במקומו, מה הייתי עושה. הייתי גם נלחם על זה. אבל תהיה אמיתי. אוקי, בסדר, התקבלה החלטה לעצור. אבל אם אנחנו מכניסים פועלים או לא מכניסים פועלים, אנחנו מחליטים. אז אם אתה מכניס 700 פועלים ביום למטרות חשובות, כי זה חשוב לבנות בעיר, אי אפשר לעצור בנייה. אז יש גם את הצד השני שהוא עסקי, צריך לדאוג לו גם. אם לא היו

הולכים לבית משפט, זה לא היה קורה. לא היינו יושבים ופה, ולא היינו מדברים, זה מה שכואב לי. זה קרה רק בגלל שעסקים הלכו וניצחו. זה לא נכון. איפה הייתם אתם? למה צריך כל פעם להילחם על הנושא הזה, ביטחון? למה לא ישבו ולא חשבו, כן, עסקים קשה להם. אז צריך לחפש פתרון. על פתרונות אני לא אדבר פה, כי בית משפט קובע פתרון, ויש פתרונות-

- יחיאל טוהמי: פבל, הריבון זה הצבא. הריבון זה הצבא-
- פבל פולב: אבל החלטה קיבל לא הצבא לא להכניס.
- יחיאל טוהמי: כן, אבל אני אומר, הריבון זה הצבא, זה הכל.
- פבל פולב: אני מסכים-
- יחיאל טוהמי: המפקד, האלוף, האלוף.
- אורן חזן: הוא לקח-
- פבל פולב: לא שנייה, אתם אל תיכנסו. תנו לי לסיים. אני מסביר שלא היינו צריכים להגיע לבית משפט בכלל. יחיאל, לא היינו צריכים להגיע לבית משפט. אני בטוח שהעירייה עם כח טוב, יש פה אנשים באמת טובים שמבינים בביטחון, ואני לא רוצה להאשים אף אחד, כולם עובדים טוב. אבל יש פה מלחמה. אנחנו רק מחלישים את עצמנו. אז אם מראש העירייה וכל הגופים המקצועיים, הצבא וכולם היו אומרים, כן, עסקים זה חשוב, אין ברירה, כי הם קורסים. תראה מה קורה בצפון. קורסים לגמרי. אנחנו רוצים להיות שם?
- שירה דקל כץ: קרסו כבר.
- פבל פולב: בסדר, אז לא אכפת לנו? אנחנו קנינו פיצה או קנינו אוכל, הלכנו

הביתה, יקר, דיברנו וזהו. העסק נסגר בסוף. אז צריך לחשוב. אם היינו עושים מהלך לפני, לא היינו יושבים פה על הנושא הזה. זה נושא פוליטי עכשיו. זה לא אמור להיות. עכשיו, לגבי אפליה. זה בדיוק מה שיצא. הנושא אצלי לפחות, אצלי אישית, ובסיעה שלנו, מה שהפריע לנו, זו האפליה. אם לאחד מותר, לשני אסור. ומספרים סיפורים. זה לא נכון.

אורן חזן:

חברים, אם אפשר שקט, זה לא מכובד.

פבל פולב:

זה לא נכון. כי בסופו של דבר, איך זה קם. הרי עסקים פנו. עסקים פנו, ביקשו. לא דרשו, ביקשו. עשו איזשהן ישיבות, עשו איזשהי פופוליסטיקה. בסוף שום דבר לא יצא. נניח אין לך פתרון, נתנו פתרונות, אז עסקים פתרונות. אז למה לא התקדמנו? למה לא נתנו יד? הרי אף אחד לא רצה לשים כסף. זה תהליך ארוך. זה עולה כסף. זה גם הרבה עצבים. עסקים גם ככה בחולשה, ועוד להתעסק בו, זה לא נכון. הבאנו את העסקים למצב שלא הייתה להם ברירה. הלכו לבית משפט, ואז זה יצא מה שיצא. ועכשיו אני מרגיש, למה אני מתעצבן, כי אתה ממשיך באותה דרך. למה ההתנגדות. אף אחד לא רוצה להילחם איתך בביטחון. אני 120% רוצה להיות רגוע. מה, הבת שלי לא חשובה, אימא שלי, אשתי לא חשובה, החברים שלי שגרים שם, ופוחדים מוות, בשכונה שהיא חשוכה, כי היא עוד לא בנויה, ועם פלסטינאים, היום נסעתי. הם חופשי מסתובבים.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לאן אתה הולך, אור זבולון.

פבל פולב:

לא, אני לא נכנס. לא רוצה להכניס. לא רוצה-

אורן חזן: אבל צריך להגיד את האמת, מה זה לא רוצה.

פבל פולב: חברים, אני לא יודע אם מישהו היה באזור הבנייה אין שום שליטה. הם באמת אולי לא מסוכנים, אף פעם לא ראיתי שם שום דבר. כמו במשטרה אומרים, למה אתה רוצה לעשות איזשהו אכיפה, אין ת.ד., אין תאונות דרכים. לא רוצה לחכות לתאונות דרכים, זו הגישה שלי אישית. אני לא רוצה לחכות שיקרה שם משהו. אני נוסע ורואה שטרקטורים נוסעים, מי נוסע שם, פלסטינאים. הם יוצאים מהגדר שנמצאת שם, ועוברים לקחת את הכלים ולעשות את העבודה. אני לא מאשים אותם. אבל אין שם 100% ביטחון. ומי שומר עליהם? הצבא יקר, או שומר עליהם מישהו מיסי"מ? אזרחים שמשלמים להם כסף. ואני מבין למה, ומקובל, וזה בסדר. זאת אומרת, המציאות קיימת, ואנחנו מנסים לספר לתושבים, כי אנחנו במלחמה פוליטית, שאתם צודקים ואנחנו לא. מה קשור? אנחנו כולנו באותה סיטואציה. אז כן צריך לקבל החלטה. זה קשה. אולי זה לקחת סיכונים, זה אחד התפקידים שלך, לקחת את הסיכונים ולפתור בעיות. מה לעשות, על זה אתה מקבל שכר. בגלל זה אני התפרצתי בהתחלה כשאמרת, טופס 4, תגיד תודה. תשמע, אני באמת בהלם. אתם שכירים אצל תושבים. מה זה להגיד תודה. להגיד תודה צריך, כי זה חינוך. נגמר לי הזמן?

יאיר שטבון: לא, אני אתן לך.

פבל פולב: תן לי לפרוק.

יאיר שטבון: נגמר לך, אבל אני נותן לך לדבר.

- אורן חזן: לא, לא נגמר לו. לא נגמר לו.
- פבל פולב: אני מבקש-
- שירה דקל כץ: אנחנו לא המטרה שלך, בסדר?
- פבל פולב: לפחות בעניין הביטחון, תשימו אופוזיציה, קואליציה למקום שאי אפשר לקחת. רחוק מאוד. בבקשה, תעזבו את המלחמות האלה. אם הנושא הזה עלה, אבל אתה לא יכול להגיד מילה, אתה רוצה להכניס פלסטינאים. זה לא נכון, אתה עושה פרובוקציה. זו לא גישה נכונה. או שפותרים את הבעיה לפי החוק, או שבוא נצביע עכשיו, אף פלסטינאי לא נכנס. אני והסיעה שלי מצביעים עכשיו. אני מציע להצביע, אף פלסטינאי לא נכנס. אפס. או שאתה מכניס לפי כללים, לפי הנחיות, אני לא מתערב. אבל אתה לא יכול להגיד שהוא רוצה להכניס פלסטינאים. מה זה, הוא רוצה להכניס פלסטינאים. יש פה הרבה עסקים. זה בדיוק. אני מקווה שאת המסר העברתי, וזה לא פוליטיקה כבר. ואנחנו משחקים באש, חברים. יו"ש בכלל לא רגוע. בכלל לא רגוע. על מה אנחנו יושבים ומדברים. אני מבקש שתהיה החלטה. ואם לא תהיה החלטה, ותורידו מסדר היום, אתם עושים מה שאתם רוצים, זה בסדר. היום הייתי צריך להיות בלימודים. אני בגללך פה עכשיו.
- יאיר שטבון: בזכותי או בגללי?
- פבל פולב: בגללך אני פה. כי אתה לא עשית ישיבה בזמן.
- יאיר שטבון: למה, למה?
- פבל פולב: כי לא עשית ישיבה בזמן.
- יאיר שטבון: איך אני אעשה?

פבל פולב: יאיר, בחיידך. אבל לא משנה. אני רק להראות לך כמה חשוב לי היה להיות פה. תיקח בבקשה את זה למקום הנכון. אני מבקש שתיקח את זה למקום הנכון. לא להתווכח איתנו. תפתרו את הבעיה לעסקים. ושגם אני בלילה יישן טוב. אני סיימתי.

יאיר שטבון: טוב. אני אתייחס לסוגיה. כן.

נעמי אברמוביץ' ירקוני: אני לא אכביר במילים, כי אני חושבת שהם עשו טוב ממני. אני רק ברשותך, שוב מחדדת. אנחנו פה עבור בעלי העסקים, ועבור הסיפור הגדול של האפליה. גם אני בונה בית באריאל דרום. גם אני בונה בית עם פועלים פלסטינאים. גם לי, ויש לי את האפשרות הכלכלית, ראיתי שהקנטת אותו, אבל לי יש אפשרות כלכלית להביא עובדים זרים-

יאיר שטבון: לא. הוא אומר שאין לו יכולת גישה-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: לא, לא, לא, לא, רגע. בסדר, אני מדברת עליי, לא עליו. יש לי את היכולת הכלכלית להביא עובדים זרים. הפרויקט שלי מתנהל עם פועלים פלסטינאים. אממה, כשאני רוצה ללכת לקנות משהו פה בעיר, לא יכולה, כי אין להם יכולת להכניס עובדים פלסטינאים. אני הולכת לאור זבולון, כי גם אלינו מגיעות פניות, תתפלא. גם שם יש פחד. שולחים לנו תמונות. אז בוא רגע נעשה יישור קו, ותספר-

יאיר שטבון: אבל לא עובדים שם פועלים פלסטינאים באור זבולון.

אורן חזן: אז כנראה שאתה לא מעודכן.

יאיר שטבון: לא, לא עובדים שם פועלים פלסטינאים.

אורן חזן: אז כנראה שאתה לא מעודכן.

- יאיר שטבון : לא עובדים שם פועלים פלסטינאים.
- אורן חזן : אני עוזר לך, אתה לא מעודכן. אחד משניים. או שאתה יודע, ואתה לא אומר אמת-
- יאיר שטבון : לא עובדים שם. זו המדיניות-
- אורן חזן : אז תעצור, אז אני רוצה לעזור לכם.
- (מדברים ביחד)
- יאיר שטבון : שנייה. ואני אגיד לך משהו. שאם יתברר שהקבלן רימה אותנו, הוא ייקנס, לא יודע ייקנס. הוא ייפגע מזה-
- פבל פולב : כנראה כן, כנראה כן.
- יאיר שטבון : ייפגע מזה מאוד. וגם אגף הביטחון שלי יקבל נזיפה על דבר כזה.
- פבל פולב : ואני לא רציתי להכניס את זה פה-
- יאיר שטבון : יקבל נזיפה על זה.
- פבל פולב : אני לא רוצה שיידעו.
- יאיר שטבון : הנה, שמעת אותי.
- אורן חזן : אנחנו נשמח לקבל תשובה.
- יאיר שטבון : התחייבתי, התחייבתי.
- אורן חזן : נשמח לקבל תשובה.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : המטרה שלנו-
- יאיר שטבון : אם אנחנו נשמע שהיה איזשהו כישלון והפרה של הנחיות מצד הקבלן, חד משמעית מחר יטופל.
- עמי אברמן : יש מדיניות, ויש אכיפה.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : אין בעיה. אז תוודאו שהאכיפה מתקיימת.
- עמי אברמן : אז המדיניות היא ברורה-

- אורן חזן: במגרש הכדורגל למעלה-
- עמי אברמן: המדיניות היא ברורה.
- אורן חזן: עבדו פלסטינאים?
- יאיר שטבון: אני אומר לך, אני אתן עכשיו הכל-
- עמי אברמן: ...סוגיה של אכיפה, אמר יאיר, אני מתייחס לזה-
- פבל פולב: בגלל הוויכוחים, הפיקוח כנראה לא שם, כי אנחנו לא-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: הפיקוח לא שם. בקיצור, מה שאני מבקשת ממך, זה לתת בריף מהצד שלך-
- יאיר שטבון: בשמחה.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: ולהבין מה היא התכנית קדימה עבור התושבים, ועבור בעלי העסקים.
- יאיר שטבון: אז בשמחה. קודם כל-
- פבל פולב: לא. אני רוצה עוד נקודה. קח את זה נכון, עובדים זרים, כי הרבה אנשים מביאים עובדים זרים. אני לא מדבר על אריאל, אבל כללי, אני לא רוצה לפתוח, זה לא פחות מסוכן. כי עובד זר נמצא 24/7, מתוסכל, רחוק מהמשפחה שלו, ומהכל. מסתובב בעיר, בפארקים עם ילדים-
- אורן חזן: שודד. בוא תראה מה קורה בלילה, בלילה.
- פבל פולב: הוא צריך לפרוק. אני לא מאשים פה. אני רק רוצה שתחשבו על זה, כי כנראה זה משהו שמתפספס. הם ממורמרים. אני ראיתי איך הם יושבים. אתה אומר תודה, אני בא אומר לו, thank you, how are you, מים, משהו. אני רוצה שבנאדם ירגיש שאכפת למישהו ממנו. הם מתוסכלים. יושבים עם עבודה קשה, ואני לא

יודע מה יש לו בראש, ולאן זה יכול להגיע. תחשבו על זה. ואני רוצה שגם על זה תיתנו את הדעת מקצועית.

בסדר גמור.

יאיר שטבון:

זו לא אמירה פוליטית, אבל זה לא פחות מסוכן.

פבל פולב:

משהו קטן, אבל העובדים הזרים. הפלסטינאים, מכניסים אותם, מוציאים אותם, יש שומר לידם. לא יודע איך שומר עליהם, אבל יש שומר לפחות. יודעים שנכנסו, יצאו.

אלכס ירמולנסקי:

הוא לפחות יודע שעל ידו מישהו עם הנשק, זה גם חשוב.

פבל פולב:

נכון. העובדים הזרים שנמצאים פה בעיר, יש כאלה שכבר שנים נמצאים פה בלי אישה, בלי שום דבר. הם יכולים בכיף להיכנס בשישי, או בשבת לתוך-

אלכס ירמולנסקי:

נעמי אברמוביץ' ירקוני: מסתובבים, נכנסים לבתים. נכנסים. זה קורה הלכה למעשה-

תני לי שנייה לסיים. הם יכולים להיכנס לבריכה העירונית, הם יכולים לטייל בפארקים בלילה, כשאני שולח את הילדים שלי לטייל, כי אני בטוח שהעיר שלנו אמורה להיות בטוחה. ואני לא יודע מה יהיה שם. זה מאוד מסוכן. ואין עליהם שום פיקוח, אין עליהם שום הגבלות, כי הם עובדים. כי כל אחד-

אלכס ירמולנסקי:

לא. כי אנחנו חושבים שהם לא מסוכנים, וזה נכון, אבל יש פה פן אנושי.

פבל פולב:

אבל אני אומר לכם שזה לא נכון, זו הטעיה. כי לא פעם ולא פעמיים אנשים פה הזמינו באריאל משטרה, ספציפית לעובדים הזרים שהגיעו ממולדובה, הגיעו מרומניה, הגיעו מעוד כל מיני מדינות. שהשתכרו, נכנסו לאנשים לבתים, ישנו מתחת לבתים,

אלכס ירמולנסקי:

בגנים, בסביונים, מלא פעמים. בכלניות, בוורדים. מלא פעמים, בדרך הציונות ליד...וגם באלמוג. פשוט תפסו אותם, והביאו לפה גם את היה השירות של זה מחלקת עוז, יחידת עוז של המשטרה, שהייתה צריכה לגרש אותם-

פבל פולב: אנחנו לא יודעים...מאתגרים אותנו בדברים האלה. אני לא בטוח.
אלכס ירמולנסקי: עכשיו זה כבר משהו אחר במקום עוז. אבל האם הגברתם פיקוח על זה?

פבל פולב: אני לא יודע אם הוא בכלל יודע אם זה בכלל מגיע אליו. אז בגלל זה אני רוצה שתדע, ותבדוק איך אתה עושה את הקשר עם הדברים האלה. תודה רבה.

יאיר שטבון: אני אגיד ככה. למרות שהגיעה אליכם חוות הדעת המשפטית, ואין הצבעה על זה, אבל בכל זאת אני רוצה להתייחס, ולומר, להגיד את הדברים. חשוב לי. ככה, אני מתייחס לדברים שנאמרו פה. ואני אתן שנייה איזשהו בריף מהיר, שאתם יודעים אותו, ובכל זאת אני אחזור על הדברים וכו'. להזכיר לכולם קצת היסטוריה. ב-7.10 הוחלט פה בעיר ע"י ראש העיר, ביחד עם הנהגת העיר, שאין הכנסת פלסטינאים בכלל. נעצרה כל הכנסת פועלים פלסטינאים לעיר-

אורן חזן: הצבא החליט.

יאיר שטבון: לא, לא, לא. הצבא מאשר-

אורן חזן: זו הייתה החלטה גורפת של הצבא בכל המדינה.

יאיר שטבון: טוב, חברים. שנייה-

אורן חזן: לא יודע מה הם החליטו. הצבא החליט.

אנחנו פנינו, מי שקיבל החלטה, זה הצבא.

פבל פולב:

(מדברים ביחד)

יאיר שטבון:

העובדה היא שכמה ימים בודדים אחרי ה-7.10 כבר נכנסו פועלים פלסטינאים לאזורי התעשייה ברחבי העיר, אבל לא לתוך העיר. וברור שהמציאות הזאת היא מורכבת. גם בעלי עסקים, וגם זה. חודש לאחר שנכנסתי לתפקיד, אני מזכיר, עשינו פה בחינה של מדיניות, איפה ניתן להכניס. הבנו שאי אפשר לעצור. נעמי אמרה פה שהיא נכנסת פה לשכונת אבני חן, אורן נכנס לאבני חן. הבנו שלעצור את ההתיישבות, יש פה משמעות. משמעות רצינית מאוד. והיה דיון בנושא הזה. גם מה אנחנו עושים לגבי בעלי עסקים. מה אנחנו עושים לגבי בנייה, לגבי התיישבות וכו'. היו פה דיונים. הגיעו לפה כל נציגי הצבא. המח"ט הקודם. אני לא אגיד את השם שלו. אני לא יודע מה מותר להגיד, מה לא. אבל אתם מכירים אותו. הגיע גם המח"ט הקודם. גם מפקד האוגדה הקודם. וגם אחרי זה עלינו לדיון אצל האלוף, שאז, מי שזוכר בדיוק היה חילוף. זה היה לא משנה, אני לא רוצה להגיד שמות. אבל זה היה דיון מאוד, מאוד משמעותי. דיון ביטחוני בלבד. שבסיומו הוחלט, שאנחנו כן, כדי להביא מבינים את הקושי הגדול, גם של אנשים שבונים, גם של עצירת ההתיישבות, גם של בעלי העסקים. הייתה החלטה פעם ראשונה להחזיר הפוך. להכניס פועלים לאזורים שאין בהם חיכוך. מה זה אומר אין בהם חיכוך? החרגנו את אזורי התעשייה. אזור התעשייה זה אירוע ששם מנוהל. דרך אגב, אם אתם שואלים אותי, ברור שיש מורכבות. אנחנו לא נשכח את

- הפיגוע שהיה בבת-אל. אבל אנחנו מבינים גם, זה ניהול סיכונים,
שצריך לקחת-
אורן חזן: רק שאלה-
יאיר שטבון: לא, לא, לא. אתה רוצה שאני אענה? אתה רוצה שאני אענה? אתה רוצה שאני אענה?
אורן חזן: כן.
יאיר שטבון: אני עכשיו נותן בריף. זהו.
אורן חזן: לא, זה קשור אבל.
יאיר שטבון: לא. אבל אני נותן בריף עכשיו.
אורן חזן: ...כבר 3 חודשים.
יאיר שטבון: טוב, בסדר. אנחנו נמשיך להצעה הבאה, מצטער. חברים, הצעת סדר הבאה, תחזוקה במוס"ח-
נעמי אברמוביץ' ירקוני: לא הבנתי. אתה לא נותן לנו תשובות על בעלי עסקים?
יאיר שטבון: אני רוצה לתת תשובה. אתם יכולים לתת בלי להפריע?
נעמי אברמוביץ' ירקוני: דבר.
יאיר שטבון: אז אני מדבר עכשיו, אז בלי להפריע.
נעמי אברמוביץ' ירקוני: בחוות הדעת של היועמ"ש-
יאיר שטבון: אנחנו הכרענו שאיפה שאנחנו יודעים לתת מענה ביטחוני סביר, סביר, שם אנחנו נאפשר כניסה. זה אומר, חבר'ה, בוא נגיד את האמת. בכל מקום בו נכנסים פועלים פלסטינאים, יש סיכון. תמיד יש סיכון. להגיד שאין סיכון, זה שקר. ברור שיש סיכון. והדבר הזה, בגללו אני לחוץ, בגלל אני לא ישן. הדבר הזה הוא משמעותי, והוא מלחיץ אותנו מאוד. ואני מסכים איתך מאוד,

פבל. אין פה לא קואליציה, ולא אופוזיציה. זו אחריות של מנהיגות בסוף. וכן לקחת את ההחלטות הקשות האלה. להגיד שזה לא פשוט לי, לא פשוט לי בכלל-

פבל פולב : לא ציפיתי-

וגם לא פשוט לי להגיד במקומות שבעלי עסקים, שבהם שם יש לי לא קבוצה סגורה. זה 2, 1, 1, 2, מספרה אחת, ופיצה אחת, במוסך 4, בזה 3, בדבר כזה אני אומר את זה בכנות. אני כעיר לא יודע לאבטח דבר כזה. לא יודע. שנייה, אני אומר, לא יודע. שנייה. ישבנו על כל התכניות שהציעו. ישבנו עליהן, בחנו אותן פה, ישבו פה חבריה, ישבנו גם ועדת ביטחון על זה. זה הדבר שהוא כבר מורכב לנו לאבטח. אתם מבינים גם למה, זה פשוט. ברור לנו שכשיש לך בודדים, מאות, או עשרות מפוזרים בכל רחבי העיר, הרבה יותר מורכב בחיכוך לאבטח דבר כזה בבודדים. כן, כשיש אזור בבנייה או אזור מתוחם, או אזור סגור, חבריה, זה היגיון. ברור שיותר קל. להגיד שאין שם סיכון, אני לא אגיד. והדבר הבזה אותי מלחיץ מאוד. חבריה, להגיד אפליה, העירייה. חבריה, היו נכנסים פועלים פלסטינאים, זו בכלל לא הסוגיה כרגע. אנחנו הגדרנו שעד ה-1-1-

נעמי אברמוביץ' ירקוני : זו אפליה, מה לעשות.

יאיר שטבון : שעד ה-1.1 אנחנו מאפשרים לבעלי עסקים להיכנס. אנחנו כל הזמן קשובים, כל הזמן עושים דיונים-

אורן חזן : לא, רק לא לבעלי עסקים, תדייק.

יאיר שטבון : לא. אני מדבר כרגע על הכניסה לזה. הסברתי, בעלי עסקים אני

לא יודע לאבטח-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: אמרת עד ה-1.1-

(מדברים ביחד)

יאיר שטבון: ואנחנו הכרענו בשכונת אבני חן, והוצאנו מכתב שעד ה-1.1, לאפשר לאנשים עוד להיכנס. אנחנו כל הזמן. דרך אגב ייאמר, שאנחנו גם נתנו אז גם תאריך, וכשהיינו קשובים, וכשהרגשנו, הארכנו. אנחנו כל הזמן בקשב, ומבינים את הקושי. לא, לא, שנייה. עכשיו אני רוצה לדבר עד הסוף. לא, אבל אני אומר לך כבר. אחרי זה מסיים, זהו.

אורן חזן: רק שאלה-

יאיר שטבון: לא, לא, לא-

אורן חזן: הצעה, הצעה-

יאיר שטבון: אנחנו נמשיך להצעה הבאה. ולכן אנחנו, מה שכן, אנחנו כן עשינו את ההבחנה הזאת בין אזורים שבהם אני יודע לאבטח כעיר. איפה שאני לא יודע לאבטח כעיר. בית שעושה שיפוץ, שנמצאים שם תושבים, זה הרבה יותר מורכב לנו לאבטח דבר כזה. ואנחנו כבר רואים כבר עכשיו כל מיני חריגות מהנהלים שלנו. ואנחנו כל הזמן קונסים. וכועסים עליי, למה עצרת את הבנייה בבניין הזה. למה? כי הבניין הזה חרג, הקבלן חרג מההגדרות, אז הוא נעצר עכשיו. ופה למה עשית פה. חבר'ה, כי אנחנו, התפקיד שלנו ובצדק, זה לאכוף את הכללים-

פבל פולב: ...למה אתה אומר כעירייה? אתה לא חייב-

יאיר שטבון: חד משמעית.

- אלכס ירמולנסקי : שומר בכל חנות.
- יאיר שטבון : בעלי עסקים-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: עזוב, תן לו קודם רק לבדוק את זה. אז זה משהו אחר-
- יאיר שטבון : הגדרנו. אלכס, אם אתה חושב, וזה בסדר, זו דעה לגיטימית. אם אתה חושב שאפשר לפזר עשרות פועלים או מאות פועלים בבודדים ברחבי העיר בעסקים, זכותך לחשוב ככה. אני ביחד עם הצוות הביטחוני, וביחד עם הצבא, כשדנו בנושא הזה, אמרנו, חבר'ה, זה כבר סיכון גדול מדי. ברור שהסיכון גדול מדי-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: אין בעיה. זה לא, מה כן?
- יאיר שטבון : והסיכון הזה, אנחנו החלטנו שאנחנו לא לוקחים. ולכן גם בשכונת אבני חן, ככל שאנחנו נכריע, והזמן הזה יגיע. שאנחנו נכריע, שלמרות שעדיין אנשים בונים שם, ולמרות שיש שם עדיין פרויקטים, אנחנו נצטרך מתישהו להגיד, חבר'ה-
- אורן חזן : לא, אבל רק שאלה.
- יאיר שטבון : אז אני מסכים. ולכן אנחנו דנים בזה, והכל.
- אורן חזן : רק שאלה. ומה יהיה אם הצבא יגיד לך, אני ממשיך להכניס? מה יהיה עם השאלה המהותית, על זה דיון הרי, מה עושים.
- יאיר שטבון : אז אני עונה לך. אני עובד בשיתוף מלא עם הצבא, אמרתי לך.
- אורן חזן : אבל שאלה עניינית, לא היפותטית.
- יאיר שטבון : אמרתי לך. את שואל שאלה שאם הצבא אומר לי, אז זו שאלה שהיא לא זה. כי כל החלטה, שנייה, שאלת, אני אענה לך. כל החלטה שלי-
- אורן חזן : אז מה עושים?

- יאיר שטבון: כל החלטה-
- אורן חזן: אז מה עושים?
- יאיר שטבון: כל החלטה שלי, מתקיימת אך ורק ביחד עם החלטת הצבא. אם זה היה לפני, לא זוכר, 3 שבועות, שבועיים. יום שישי, סיור המח"ט, הכל. כל דבר, כל החלטה שמתקבלת, היא לא מתקבלת בכלל לפני שאנחנו עושים הערכות מצב-
- אורן חזן: לא. לפני זה קיבלת החלטה.
- יאיר שטבון: לא, גם שם היה לפי מדיניות.
- אורן חזן: אבל הצבא היה חלק מהערעור נגדך.
- יאיר שטבון: לא. הערעור היה על הסגנון, הערעור היה על השופט, על החלטת השופט. שהוא אמר, יאיר מחליט. כי השופט ברגר, להזכירכם, נתן אמירה ברורה. דהן, סליחה. נתן אמירה ברורה שזה. ועל זה הצבא אמר, והאלוף הסביר לי והתקשר אליי, יאיר, אנחנו מערערים כי אנחנו הריבון, ואנחנו נשתף תמיד פעולה עם המדיניות שלך. אבל מה שהשופט אמר, השופט דהן, שכביכול אתה הריבון, זה אנחנו עובדים, חבר'ה. אנחנו הריבון, והאלוף הוא הריבון. חבר'ה, הצבא הוא הריבון. אף אחד לא חולק על זה. אבל הוא עובד תמיד, והוא תמיד מגבה את מדיניות העיר. עד כאן, עוברים לנושא הזה-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: רגע. אבל מה הפתרונות של כל העסקים?
- יאיר שטבון: לא, הוחלט שלא להיכנס. זו המדיניות. בתיאום עם הצבא.
- אורן חזן: מה הפתרונות?
- פבל פולב: אין פתרון, כי הוא אומר שקיבלו החלטה לא להכניס.

- יאיר שטבון: חבר'ה, שנייה. כל פתרון, מה זה, אם הפתרון הוא מה? מה הפתרון? לסכן חיים? מה, הפתרון הוא שהיום כל תושב-יאיר, זו דמגוגיה. כי פה לא נכנסים מאות פועלים. הפתרון הוא- (מדברים ביחד)
- יאיר שטבון: הפתרון הוא שאנחנו יודעים היום לעזור לכל בעל עסק, לחבר אותו לעורכי דין, שיודעים לייבא פועלים זרים. דרך אגב, הרוב כבר עשו את זה. טוב, חברים- (מדברים ביחד)
- יאיר שטבון: חיברנו אותם. חיברנו אותם לעורכי דין שעובדים בזה. שלא יגידו שאני מקבל על זה. אני נותן להם את עורכי הדין שיודעים לעבוד עם זה.
- אורן חזן: למה יוסי דגן כן עשה את זה? רגע, שאלה. למה יוסי דגן עשה את זה?
- יאיר שטבון: טוב. יוסי דגן לא עשה את זה. חבר'ה-
אורן חזן: יוסי דגן עשה את זה.
יאיר שטבון: יש לך את זה. אתה לא צריך. יש לך-
אורן חזן: אבל יוסי דגן עשה את זה.
- יאיר שטבון: היום אתה יכול לקבל פועלים זרים, באותו דבר. בעלי עסקים היום, חבר'ה, שנייה-
אורן חזן: רגע, רגע-
יאיר שטבון: לא, לא רגע. נגמרה לך זכות הדיבור-
אורן חזן: אבל אתה מטעה את הציבור. רגע, אבל יאיר-

- יאיר שטבון : נגמרה לך זכות הדיבור.
- אורן חזן : יאיר, אתה מטעה את הציבור.
- יאיר שטבון : לא, לא, אני לא מטעה את הציבור-
- אורן חזן : כמו שהיית בישיבה על פסולת, ואמרת, הייתי בישיבה על עובדים פלסטינאים. צריך לומר את האמת. אי אפשר להמשיך לשקר כל הזמן-
- יאיר שטבון : אתה סיימת. אתה רוצה להפסיק את הדיון?
- אורן חזן : ההתנהלות הזאת היא לא נכונה.
- יאיר שטבון : אתה רוצה להפסיק את הישיבה?
- אורן חזן : לא. אני רוצה לדבר על האמת.
- יאיר שטבון : טוב, אז אנחנו עוברים-
- אורן חזן : אתה מרמה את הציבור, יאיר, חבל.

2. תחזוקה במוסדות חינוך

- יאיר שטבון : להצעה שנייה, תחזוקה במוס"ח. מוזמנים לקרוא אותה.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : לא, למה, יש עוד אחד.
- אורן חזן : הורידו אותה. זה מה ששאלתי.
- יאיר שטבון : תחזוקה במוס"ח.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : לא. את אמרת שקוראים.
- אורן חזן : זה מה שאמרתני לה. אמרת, דיברת אחרת, כשהיינו פה, דיברת אחרת.
- יאיר שטבון : תחזוקה במוס"ח. שאני אקרא? אתם רוצים שאני אקרא?

- אורן חזן : כן, אתה תקרא.
- יאיר שטבון : אתה תקרא.
- פבל פולב : אם אתם אומרים ש-100 אנשים ייכנסו, אז אין בעיה. שהעסקים יהיו-
- יאיר שטבון : תחזוקה במוס"ח, אורן, אתה מוזמן.
- עמי אברמוביץ ירקוני : בעל העסק יגיד שהוא השומר, כי הוא עם אקדח, וכולנו פה עם אקדח-
- פבל פולב : אתה שם קריטריונים-
- עמי אברמוביץ ירקוני : ואז הפועל הפלסטינאי צריך ללכת לשירותים, והוא לא יעזוב את עמדת המכירה-
- פבל פולב : אבל תגיד שלא. בעל העסק לא יכול להיות שומר. אתה יכול להגדיר את זה. לא יכול להיות.
- עמי אברמוביץ ירקוני : פבל, עלאנה, פבל, נו. כבר עשינו תהליך כזה עם בעלי העסקים הרי.
- פבל פולב : בבנייה זה עבד. אבל בבנייה, מה, הוא לא יכול-
- (מדברים ביחד)
- יאיר שטבון : עמי, בוא נמשיך. תחזוקה במוס"ח-
- פבל פולב : ...חד משמעית לא. אז למה הטופס? אני לא מבין, אז למה עלה טופס היום בצהריים?
- עו"ד דקלה כלפון : יש להם סמכות להגיש-
- פבל פולב : אה, יש להם סמכות-
- עו"ד דקלה כלפון : גם העירייה תגיד את עמדתה, וזה יעבור למח"ט, לצבא. זה הנהל.

יאיר שטבון : יאללה, חברים.

אורן חזן : טוב, לצערנו לא קיבלנו תשובות, אבל התרגלנו. נושא מס'-

פבל פולב : חינוך, תחזוקה-

אורן חזן : נושא מס' 2 לסדר היום המתוקן. תחזוקה במוס"ח. סקירת פניות המגיעות לפתחנו בדבר בתי הספר בעיר. מדי יום אנו מקבלים פניות שונות ומגוונות על ליקויי תחזוקה חמורים בכיתות ובמבני בתי הספר והגנים השונים בעיר. החל מבעיות בטיחותיות, לכלוך ברמה מחפירה, שלא תואם חודשים של הכנה מראש, בניגוד כמובן לפרסום של ראש העיר. תקציבי ענק ששולמו לקבלנים, בענייני תחבורה שלא נותנים פתרון ראוי להורים, ואף לא עומדים בחוזרי מנכ"ל. ראו למשל ביי"ס אור זבולון, אשר נמצא בשיפוץ כבר מספר חודשים. הוא נפתח השנה, כאשר מצבו הנוכחי מהווה סכנה אמיתית לחיי הילדים. הן ברמה הבטיחותית, והן ברמה הביטחונית. למעלה מ-500 ילדים, אני יכול לקבל שקט בבקשה? זה מפריע לי, יש לי קשב וריכוז. כן, מה אני אעשה, אני צריך שקט. למעלה מ-500 ילדים התבקשו שלא לצאת לשחק בחלקים מסוימים בבי"ס, בשל חשש וסכנה ממשית לחייהם. כמו כן, הורים רבים מביאים דאגה עמוקה בכל הנוגע לרמה הביטחונית. אין איטום מלא בין חלקי הבנייה לבין ביי"ס. מה שעשוי לגרום להסתננות אורחים לא רצויים, כדוגמת חלילה מקרה תאיר ראדה ז"ל. נשים בצד את העובדה שקשה עד בלתי אפשרי להתרכז וללמוד כאשר מתקיימת בנייה בסמוך. אך זו היא כידוע הבעיה הפחות קשה באירוע הזה. שלא לדבר על העובדה של-600

תלמידים ואנשי צוות בבי"ס אור זבולון אין מרחב מוגן. יאיר, התלמידים לא חשובים לך? ככה אתה מזלזל בילדי בתי הספר? יאיר, ככה אתה מזלזל בחינוך באור זבולון? הילדים שלך לומדים באור זבולון, יאיר. לא אכפת לך מהילדים שלך?

עמי אברמוביץ ירקוני: לפרוטוקול, יאיר יצא. תמשיך.

אורן חזן: אין לתאר. הבנאדם, לא אכפת לו אפילו מהילדים שלו.

עמי אברמוביץ ירקוני: אורן, תמשיך בבקשה.

אורן חזן: אני ממשיך. זה הזמן שלי, אני אדבר. זה 10 הדק' שלי. 10 דק' שלי.

עברו 2 דק' מתוכן. אני ב-10 הדק' שלי אעשה מה אני רוצה. אם יבוא לי לעמוד על הראש, כמו בן גוריון, אני אעמוד על הראש. אני עושה את זה מצוין. 600 תלמידים ואנשי צוות בלי מרחב מוגן, רבותי, גבירותי, הורים, אבות ואימהות. המרחבים המוגנים בבי"ס מספיקים במקרה הטוב רק לחצי מהם. עליזה בגין, בי"ס נפתח בשמחה ובהתרגשות רבה. כאשר סדרי התחבורה אינם נלקחו בחשבון, ולא טופלו, על אף התראות ההורים, וההבטחות שניתנו מהרשות המקומית להנהגת ההורים בנושא במשך ישיבות רבות, שנערכו לאורך כל השנה. כלום לא טופל. חוזר מנכ"ל. מעטפת הבטיחות הפיזית לזהירות בדרכים. בהוראת משרד התחבורה בדבר הנחיות ותכנון סדרי התנועה בקרבת מוס"ח קובע באופן ברור כי סביבת בי"ס צריכה להיות בטוחה להגעה ויציאה. בטוחה, הן בנוגע להסעות, והן בנוגע לתחב"צ. ישנן הוראות ברורות גם לגבי תחנת האיסוף ומקום ההסעה. גם נושא זה, לא מקבל ביטוי כראוי. שכן, ישנה תחנת אוטובוס אחת

המרוחקת מבי"ס כמעט 1 ק"מ, ואינה נותנת מענה מספק לכלל הילדים. להזכיר, כי עוד לפני החגים, פורסם כי הנושא טופל מול משרד התחבורה. פורסם, דהיינו, שירה, אתם העירייה, אתם פרסמתם. העירייה טיפלה בנושא מול משרד התחבורה, והתחנה תעלה לחזית ביי"ס. שוב, לפני החגים פורסם כי הנושא טופל מול משרד התחבורה, והתחנה תעלה לחזית ביי"ס. אף צוין יעד מדויק מתי זה יקרה. בפועל, למרות ההבטחות של הנהלת העיר, ויאיר, העומד בראשה, כלום לא השתנה.

- שירה דקל כץ: רק שהתחנה עברה לכניסה לבי"ס.
- אורן חזן: לא. תחנת האוטובוס-
- שירה דקל כץ: גם אחרי-
- אורן חזן: רגע, רגע, רגע. תחנת האוטובוס עדיין במקומה. אם היית קשובה-
- שירה דקל כץ: לא-
- אורן חזן: לא, לא, לא. הקראתי-
- שירה דקל כץ: ...של אינטגריטי אז היית מבין-
- אורן חזן: לא, לא, הקראתי.
- שירה דקל כץ: לא, אז זו בורות. בוא אני אחדד לך-
- אורן חזן: אני רק אעצור את הזמן.
- שירה דקל כץ: תעצור את הזמן. התחנה של קווי התלמידים עברה לבתי הספר, במועד שנקבנו.
- אורן חזן: לא נכון, אבל בואי נתקדם.
- שירה דקל כץ: אל תגיד לא נכון-

- אורן חזן: רגע, רגע, שנייה, שנייה, תעצרי-
- שירה דקל כץ: כי אני זאת שדאגתי שהתחנה תעמוד בדיוק בזמן שאמרנו. אתם יכולים להגיד לא נכון. לא נבלבל אתכם עם עובדות.
- אורן חזן: שירה-
- שירה דקל כץ: הדבר השני, התחנה שקיימת היא תחנה של תחב"צ, והיא תישאר שם, כי היא משרתת את כלל תושבי השכונה, אורן.
- אורן חזן: אני אענה, אני אענה.
- שירה דקל כץ: והיא גם לא במרחק של 1 ק"מ. כן, בוא נדייק. אבל עובדות לא רלוונטיות אצלך. לא רלוונטי האמת. בוא נשקר ונחרטט בביטחון. כן, רק רציתי לדייק. אתה יכול להמשיך את הזמן.
- (מדברים ביחד)
- אורן חזן: אני רוצה להגיד לפרוטוקול, רגע, זה הזמן שלי, שירה. אני רוצה, כי שירה כנראה הייתה עסוקה בכוס קפה ובמחשב, וכנראה גם איריס הייתה קצת מטושטשת-
- איריס אלון: ממש לא.
- אורן חזן: אז הן לא הקשיבו למה שאמרתי. אז אני אקריא שוב, כדי שיהיה נוח. לא דיברתי על תחנת ההסעה, דיברתי על תחנת האוטובוס. אני מקריא עוד פעם-
- שירה דקל כץ: זו תחנת אוטובוס.
- אורן חזן: ישנה תחנת אוטובוס אחת. תנו לי לדבר-
- שירה דקל כץ: לא, יש שתי תחנות.
- אורן חזן: לא, יש את האוטובוס-
- שירה דקל כץ: יש תחנה לקווי-

- אורן חזן : תחנת אוטובוס אחת.
- שירה דקל כץ : שתי תחנות אוטובוס, אורן.
- אורן חזן : לא. יש תחנת אוטובוס אחת.
- שירה דקל כץ : אז בוא אני אחדש לך. קווי התלמידים בעיר הם קווי תחב"צ-
- אורן חזן : אני לא דיברתי על תחב"צ. אני דיברתי על אוטובוס ציבורי. לא על-
- שירה דקל כץ : זה אוטובוס ציבורי.
- אורן חזן : שירה, אני אסביר-
- שירה דקל כץ : אורן, אורן, אני אסביר לך-
- אורן חזן : הסעת תלמידים, את לא יכולה לעלות.
- שירה דקל כץ : לא, אתה טועה, זה קווי תלמידים. זו תחב"צ, ומי שמפעיל אותם-
- אורן חזן : כן? כל בנאדם יכול לעלות על הסעת תלמידים?
- שירה דקל כץ : מי שמפעיל אותה, זה תנופה.
- אורן חזן : יש חוזר מנכ"ל ברור בנושא, תבדוק.
- שירה דקל כץ : לא, אתה טועה. אתה טועה, זה לא קשור לחוזר מנכ"ל, אורן.
- אורן חזן : כן, אז תושבי אריאל יכולים לנסוע בחינם בהסעות הילדים?
- שירה דקל כץ : לא, אף אחד לא נוסע בחינם. גם התלמידים משלמים, דרך אגב.
- אף אחד לא נוסע בחינם. אבל עוד פרט-
- אורן חזן : טוב, זה כי אתם, אין לכם כסף לממן. אבל זה כבר עניין אחר. נדון בו.
- שירה דקל כץ : תקשיב, אתה לא מצוי בפרטים.
- אורן חזן : ילד שגר מעל 2 ק"מ-
- שירה דקל כץ : אתה לא מצוי בפרטים.

- אורן חזן: אז זה בחינם. אז זה בחינם.
(מדברים ביחד)
- עמי אברמוביץ ירקוני: זה מאוד, מאוד מפריע לעיצוב התודעה שהוא מנסה לייצר.
- אורן חזן: אני יכול להשיב?
- עמי אברמוביץ ירקוני: העובדות, שלא יבלבלו אותו.
- אורן חזן: אני יכול להמשיך? המזל של כולנו, שבקצה, בניגוד לפעמים הרבות שאתם מתעסקים בצמחייה, שהיא לא יודעת להשיב, בקצה יש פה מאות הורים. וההורים, את האמת יודעים. עכשיו, אל תפריעי לי להמשיך להקריא, אני רק בשלב הקראת ההצעה-
- שירה דקל כץ: לא להפריע לך עם עובדות, אתה מתכוון.
- אורן חזן: העובדה היא אחת, תחנת האוטובוס כהגדרתה. לא הסעות התלמידים-
- עמי אברמוביץ ירקוני: אורן, אתה בטקסט עדיין?
- אורן חזן: כן. הפריעו לי פשוט-
- עמי אברמוביץ ירקוני: אז יאללה, תקרא, תקרא.
- אורן חזן: אני מבקש, דבר בכבוד. יאללה, לא להפריע לנו. הלאה, תתקדם. נחזור לענייננו. שוב, כראוי, ישנה תחנת אוטובוס אחת, המרוחקת מבי"ס, ואינה נותנת מענה מספק לכל הילדים. אגב, זו תחנה מאוד קטנה. תכף אני אדבר על זה בדקות שלי. להזכיר, כי עוד לפני החגים, פורסם כי הנושא טופל מול משרד התחבורה, והתחנה תעלה לחזית ביי"ס. אף צוין יעד מדויק מתי זה יקרה. בפועל, למרות ההבטחה של הנהלת העיר, וההבטחות של יאיר, העומד בראשה, כלום לא השתנה. שוב נדגיש, בניגוד להבטחות

הנוגעות לתחנת האוטובוס, שכאילו ששינתה מקומה לאחר מאבק של ההורים, המיקום החדש מכיל רק עמוד, המציין את היותה תחנת עצירה להסעות ילדים.

עמי אברמוביץ ירקוני: לפרוטוקול, אלכס יצא.

אורן חזן: ללא ספסלי ישיבה להמתנה, וללא קירוי מתאים לשמש במרום, ולימי החורף הקרובים.

יאיר שטבון: טקסט, טקסט.

אורן חזן: לא להפריע, יאיר. תהיה ילד טוב, ואל תפריע. נכון שעד כתיבת

שורות אלו, ילדים אשר מתגוררים בקרבת מקום, לדוגמה ברח' גנים וההגנה, חוצים לעברו השני של הכביש, המסוכן יש לומר, דרך רון נחמן, בצורה מסוכנת. כולנו תפילה שחלילה לא יגיע אירוע מצער. אסור לנו להשלים עם המצב הזה. ביי"ס נחשונים. חוסר בהצלחה, חוסר בפינות ישיבה, חוסר בפינות ישיבה מוצללות. הכל כמובן בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד החינוך, והתקנים המחייבים. כל זה, רבותי, רק קצה הקרחון. עד כאן הקראתי. עכשיו, בואו נדבר. תראו, אפשר לשבת פה ולשקר עוד פעם לתושבים, ולספר להם סיפור שכל מערכת בתי הספר באריאל נקייה, והחינוך הוא הכי טוב בעיר, ואנחנו מקום 3 בבגרויות. רק שזה של ציונים שלפני כמה שנים, לפני שהרשות הזאת נכנסה לתפקידה. אפשר להגיד שהשקענו מיליונים בקיץ, בשיפוץ מבנים, בהכנת המוסדות. אבל בסוף בקצה, אין הורה שמגיע לבי"ס, וזה לא משנה לאיזה ביי"ס, שלא מסריח שם, אסלות שבורות, כיורים מנותקים, נזילות של מים, פאנלים

- מנותקים, תאורה שבורה, רצפה מסריחה-
 יאיר שטבון: אני מברך אותך, שתהיה לך עין טובה, שתהיה לך קצת שמחה לחיים-
 אורן חזן: עין טובה למה? אני בניגוד לאחרים-
 יאיר שטבון: אוהב אותך, באמת. זה קשה לחיות ככה-
 אורן חזן: תודה.
 יאיר שטבון: קשה לחיות כל הזמן בקושי-
 אורן חזן: אני רק עוצר את הזמן, שלא תפריע לי.
 יאיר שטבון: אני אומר, אני באמת רוצה לאחל לך, באמת שתזכה לחיות באמת-
 אורן חזן: רק תגיד את השם. שאני רוצה לאחל לאורן חזן-
 יאיר שטבון: לאורן חזן, בן אביבה היקרה, שתזכה-
 אורן חזן: תאחל אתה גם ברכות על הניצחון-
 יאיר שטבון: לברכה רבה, לברכה רבה-
 אורן חזן: תאחל אתה גם לברכות על הניצחון. אני ממתין, בוא נשמע.
 יאיר שטבון: שתזכה באמת, אני אומר לך באמת, לראות בעין טוב. לא כל הזמן לחיות, כי זה קשה לחיות ככה. זה גם בבית בטוח ככה. זה גם בבית בטוח ככה. כי מי שחי ככה, מי שתמיד רואה תמיד שחור, ותמיד הכל מתלונן, הוא מסתכל על הילדים שלו בעין רעה, על הכל. צריך לחיות חיים של עין טובה, של הכרת הטוב. זה מה שאני אומר לך. זה יפגוש אותך. לא, לא, אני רק אמרתי לך, אמרתי, שמי שככה, אני אומר לך את דעתי. אמרתי לך שמי שמתנהג ככה, זה פוגש אותו, כן. מי שמתנהג ככה, זה פוגש אותו

גם בבית-

- אורן חזן: רק קח בחשבון שזה חוזר.
 יאיר שטבון: מי שמתנהג ככה, זה פוגש אותו בכל מקום. בבית-
 אורן חזן: חוזר.
 יאיר שטבון: פוגש אותו מול חברים, פוגש אותו מול הורים-
 אורן חזן: אני מסכים איתך.
 יאיר שטבון: בכל דבר.
 אורן חזן: אני מסכים.
 יאיר שטבון: ולכן אני אומר לך, אורן. אני באמת אומר לך בשביל החיים שלך,
 בשביל המתח, הסטרס שאתה נמצא בו. תשחרר, תהיה בעין
 טובה. יש לך עיר מדהימה. תפסיק ללכלך עליה. יש לנו עיר יפה.
 העיר אריאל זו העיר הכי יפה שיש. אנשים מדהימים, מקסימים.
 כל הזמן רק ללכלך, ולהגיד זה לא טוב, זה רע. לראות דברים
 טובים-
 אורן חזן: ונציה, ונציה.
 יאיר שטבון: ולשקר-
 אורן חזן: אתמול היינו ונציה. רק גונדולות לא היה פה.
 יאיר שטבון: הכל תמיד לראות טוב, לראות בשמחה. זה אני באמת מאחל לך.
 כי אני באמת, אני אומר לך עכשיו כחבר, אני מודאג, אני דואג לך.
 אני דואג לך. אני דואג לך. זה לא חיים בריאים. זה חיים של לחץ.
 לא, זה לא חיים בריאים, אורן. אני אומר לך באמת. תעבוד על
 זה, אתה צעיר עדיין. תשמור על הבריאות שלך. זה גוף ונפש.
 תשמור על הבריאות שלך, אורן. תקשיב לי, אורן. תשמור על

- הבריאות שלך. לא, באמת אני אומר. אני אומר את זה עכשיו-
- אורן חזן: הנה, המברך יבורך. מה עם הברכות-
- יאיר שטבון: אני אומר את זה מכל הלב, באמת, מכל הלב.
- אורן חזן: רגע, הבטחת שתברך-
- יאיר שטבון: מכל הלב.
- אורן חזן: מה עם הברכה...
- יאיר שטבון: עוד לא-
- אורן חזן: לא, לא, יש.
- יאיר שטבון: יש כבר?
- אורן חזן: כן. יש תוצאות.
- יאיר שטבון: אז לא עדכנו אותי.
- אורן חזן: היו אתמול בחירות. הייתה מישהי שקיבלה... התחבקנו, כיבדנו אחד את השני.
- יאיר שטבון: מקסים.
- אורן חזן: והיא ניצחה. אפשר לפרגן. להגיד, כן, היא ניצחה. אפשר, אתה יכול להגיד.
- יאיר שטבון: מפרגן לאביבה, מפרגן לאלה, מפרגן ליחיאל-
- אורן חזן: לא. תגיד, אני מברך את אביבה שניצחה אותי.
- יאיר שטבון: אני לא יודע. אמרו לי שאין עדיין רוב. לא אבל, אין עדיין רוב. אורן, גם אתה בסיבוב 1 ניצחת, לא? אז מה לעשות.
- אורן חזן: יאיר, תשמע, אתה באמת. אני פעם אמרתי לך שבמדריך לדיקטטור המתחיל, יש פרק מיוחד עליך. אתה יכול, יש אליעזר בן יהודה, מחייה השפה העברית. ויאיר שטבון, מחייה המדריך

- לדיקטטור המתחיל. עכשיו, אחרי-
 באמת אני אומר לך, באמת כואב לי. כואב לי אדם שחי ככה. : יאיר שטבון
- אחרי שבזבזת לנו את הזמן, אנחנו נחזור-
 אני באמת מקווה שתיקח את העצה שלי, אורן, באמת. : אורן חזן
- דיברת על ילדים. הילדים שלי והילדים שלך-
 לא אמרתי שלא. אמרתי עליו. אני אומר, בסוף זה יכול- : יאיר שטבון
- אני רוצה שקט. עכשיו אם תוכל לא להפריע, הציבור ישמח.
 יאללה. : אורן חזן
- יש מאות הורים מודאגים מהמצב, והציבור ישמח. פחות אכפת
 להם מהברכה שלך כלפיי או לא. תודה על הברכות. המברך יבורך
 בכל הברכות. : אורן חזן
- אמן, אמן, אמן, אמן.
 יופי. עכשיו, בוא נדבר לעניין. הילדים שלך והילדים שלי, פעם
 אחרונה שבדקתי, לומדים באותה מסגרת, בבי"ס אור זבולון. אם
 אתה מגיע לבי"ס אור זבולון, ואתה לא נחרד מאיך שבי"ס נראה,
 אתה לא ראוי, נקודה. : יאיר שטבון
- במקום להגיד, סוף, סוף בונים, אחרי שנים-
 איזה מבנים? : אורן חזן
- בונים שם מבנה חדש-
 שירותים מסריחים, כיורים נוזלים- : אורן חזן
- עושים חצר מאחורה, אחרי שנים שלא קרה כלום.
 חברים, אני עוצר- : אורן חזן
- אז אני אספר לך- : יאיר שטבון

- אורן חזן : אל תספר לי-
 יאיר שטבון : אתה יודע, בגמרא מסופר-
 אורן חזן : אחרי זה, לא, לא, לא, לא. אחרי הזמן שלי-
 יאיר שטבון : על שני חברים שהלכו בדרך, וראו איזושהי מתה על הזה. אז אחד אמר, בואנה, איזה מסריח, איזה ריח. השני אמר, תראו כמה צחורות שיניה, כמה לבנות הן. זו בחירה שלך. במקום להגיד, אור זבולון חיכו שנים שיבנו להם מבנה. סוף, סוף בונים להם מבנה. גני ילדים, בעיר אריאל חיכו שנים שייכנסו להם שיפוצים. כל שנה אנחנו לוקחים 2 גנים, משפצים אותם. לראות את הטוב-
 אורן חזן : כמה שנים ייקח-
 יאיר שטבון : באמת, באמת, לא לדאוג, לא לדאוג-
 אורן חזן : רגע. כמה שנים ייקח לסיים את כל השנים בעיר?
 יאיר שטבון : לא, אל תדאג, לא לדאוג-
 אורן חזן : חשבון פשוט, 16 שנה.
 יאיר שטבון : לא לדאוג, אורן, לא לדאוג-
 אורן חזן : 16 שנים.
 יאיר שטבון : יש לך גנים חדשים, אורן.
 נעמי אברמוביץ' ירקוני: אתה יודע, זה יפה שאתה כאילו מדבר על ההנהגה הקודמת, שאתה היית חלק ממנה. אז בוא שנייה-
 יאיר שטבון : ברוך השם, יש ראש עיר, וצוות מדהים שמוביל את העיר.
 נעמי אברמוביץ' ירקוני: חד משמעית, ברוך השם.
 יאיר שטבון : ובשמחה. ויחד איתכם, דרך אגב. יחד איתכם. יחד איתכם-
 אורן חזן : אני חושב שדרוש ראש עיר לאריאל, אבל זה סיפור אחר.

- נעמי אברמוביץ' ירקוני: אנחנו משאירים בטוח.
- יאיר שטבון: אתם מה?
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: משאירים אותך כל הזמן בטוח.
- יאיר שטבון: לא, בסדר, זה טוב, לא? זה טוב.
- אורן חזן: אני יכול את הזמן שלי, יאיר?
- יאיר שטבון: אבל זה טוב, תדעי לך שזה טוב, זה מדייק אותי.
- אורן חזן: יאיר, אתה עוד חצי שעה צריך לפגוש תושבים. אתה צריך לבוא מוכן. תן לי לסיים, שלפחות נדבר, כדי שלא תתעכב.
- יאיר שטבון: יאללה. אבל בשמחה-
- אורן חזן: אני בשמחה-
- יאיר שטבון: עין טובה. תפרגן לצוות שם שעובד-
- אורן חזן: רגע. בוא נעשה סדר. יש לי עין מעולה על הצוות. גם הצוות בוכה לי-
- יאיר שטבון: אני יודע דברים אחרים על הצוות, שיש לך פחות עין טוב-
- אורן חזן: גם הצוות בוכה לי על המצב-
- יאיר שטבון: אני יודע שיש לך פחות עין טובה על הצוות.
- אורן חזן: אתה יודע שיש לי פחות עין טובה על הצוות?
- יאיר שטבון: כן, אני יודע. אני יודע.
- אורן חזן: טוב, בסדר, בסדר. אז בוא תישאר עם מה שאתה יודע, ואני עם מה שאני יודע-
- יאיר שטבון: לא, אני שומר על כבודך. אני שומר על כבודך.
- אורן חזן: אל תשמור על כבודי.
- יאיר שטבון: אבל תכבד את הצוות גם.

- אורן חזן: אל תשמור על כבודי, בסדר.
- יאיר שטבון: תכבד איך שאתה מדבר עם הצוות, בסדר? אמרתי לך. אמרתי לך, כי אתה אמרת, יש לך עין טובה, תכבד אותם גם.
- אורן חזן: תשמע, זה מדהים. אני בסדר, אין בעיה. אם למישהו מהצוות יש בעיה איתי, הוא מוזמן לבוא לפנות אליי. בוא נחזור אלינו- הוא מפחד.
- יאיר שטבון: בסדר.
- אורן חזן: הוא מפחד. אתה מאיים, זה מפחיד. אתה רואה, זה מפחיד. כשחבר מועצה בא בתוקפנות, זה קשה, זה מפחיד. אתה צריך להבין את זה, אורן.
- אורן חזן: אתה ממשיך עם השקרים.
- יאיר שטבון: אני אומר לך, רק-
- אורן חזן: תמשיך, תמשיך. יש לך עוד משהו להגיד? כי הזמן שלי, אל תפריע לי.
- יאיר שטבון: אם יהיה לי, אני אגיד, אל תגיד.
- אורן חזן: לא, אבל רק לא בזמן שלי.
- יאיר שטבון: אני אגיד, אני אגיד.
- אורן חזן: אז בוא תפרוק. בוא, אנחנו נעזור לך.
- יאיר שטבון: לא פורק. אני עוזר לך.
- אורן חזן: ואני לא אחייב אותך-
- איריס אלון: אפשר לעזוב אתכם? תישארו לבד שניכם. נראה לי, אתם זוג משמייים.
- יאיר שטבון: אפשר ללכת, מי שרוצה. אפשר ללכת.

אורן חזן: אפשר לדבר? יופי-

יאיר שטבון: האמת שאפשר ללכת.

אורן חזן: נחזור לענייננו-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: למה, אם אין הצבעות, הם יכולים ללכת? לא חשוב לך שהם

ישתתפו בדיון? אין להם ערך פה?

יאיר שטבון: לא, דיון ענייני, לא דיון של-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: אין להם פה ערך?

יאיר שטבון: אני רוצה לשמור על...

פבל פולב: עמי, תהיה הגון. הוא התפרץ.

עמי אברמוביץ' ירקוני: היחיד, נכון? די, מספיק, פבל.

אורן חזן: חוזר לענייננו. אני לא יודע איך זה אצלכם. כשאני מגיע לבי"ס

לאסוף את הילדים שלי, או לקחת אותם בבוקר, ואני רואה

שהאסלות שבורות, שיש כיורים מטפטפים, שיש ברזים שבורים,

שהחצר אבנים עקומות, שהכל מתקלף, שהכל רטיבות, הכל קר,

הכל מלוכלך, וכל זה בגלל הזנחה פושעת, בגלל חוזרת טיפול,

אפשר להגיד, אורן ככה, אורן ככה. אבל האמת היא אחת. מצב

מוס"ח בעיר קטסטרופה. בדיוק כמו מצב גני השעשועים וגני

המשחקים, שאתם עוברים עבירה פלילית, עבריינות לשמה,

שאתם מסכנים את חיי הילדים, שאתם לא מטפלים בהם, אתם

לא עומדים בתקנים. בי"ס עליזה בגין. עכשיו חורף. בתחילת

הישיבה דיברנו על הגשם. ניסיתם להסביר לי הגשם אשם. הגשם,

הגשם אשם בהצפה, ולא חלילה חוסר ההכנה של העיר לחורף. רק

הגשם הוא אשם, לא העיר. ניסיתם להסביר לי כמה הגשם היה

חזק. ראיתם מה קרה לילדים שעמדו בכניסה לאור זבולון בגשם

הזה?

נעמי אברמוביץ' ירקוני: הם לא הצליחו להגיע.

אגב, אני דיברתי על אור זבולון. חכי, תכף נגיע לכולם. ילדים

אורן חזן:

עומדים בגשם, מגיעים ספוגים מכף רגל ועד ראש. באו ההורים

המופתעים, מה זה נרטבת. איך לא יירטבו? ישבו בתוך בריכה.

עליזה בגין. ילדים הולכים, והולכים, והולכים, והגשם יורד. גשם,

גשם מטפטף, יורד, והילדים הולכים, והגשם יורד. עשרות ילדים,

מאות ילדים, ואין תחנת אוטובוס מקורה. איפה הלב שלכם?

יאיר, לא אכפת לך מהילדים? לא אכפת לך מהילדות? מהבריאות

שלהם. אתה לא מפחד שהצוות, כולו נחרד שהילדים יכולים

לקבל דלקת ריאות ושפעת, ולסכן חיים. וליאיר לא אכפת? ליאיר

לא אכפת? ילדים חוצים, לא להפריע לי בבקשה. ילדים חוצים,

חוצים את הכביש בסכנת נפשות יום יומית. ילדים יושבים על

המדרכה ליד התחנה, והאבנים נופלות עליהם. איפה הלב שלכם

על ההורים שחרדים? איפה הלב שלכם על הילדים? מה זה מעיד

על עליכם?

אורן, חוסר הכנות שלך נוטפת, נוטפת, נוטפת-

יאיר שטבון:

מה זה מעיד עליכם? שירה, אני מסתכל לך בעיניים. שירה, יש לך

אורן חזן:

ילדים? ... שירה, את ברחת מתפקיד-

זה ממש פופוליסטי, וזה נמוך, מה שאתה עושה.

שירה דקל כץ:

ברחת מתפקיד, ואת תגידי לי פופוליסטי?

אורן חזן:

עלוב, עלוב.

יאיר שטבון:

- שירה דקל כץ: אבל אתה יודע מה, המלך הוא עירום, וזה בדיוק העניין-
אורי חזן: אני מלך?
שירה דקל כץ: לא, אבל אתה עדיין-
אורי חזן: אז מי זה המלך הוא עירום? רגע, רגע, יש פה התבלבלות.
פבל פולב: משל, משל. ביטוי.
אורי חזן: לא, לא, לא. זה לא ביטוי. אם אני מלך, תודה. עכשיו אמרתי,
הסיפור הוא לא אני בכלל. הסיפור הוא הילדים. תיכון, יסודי.
אומר ראש המועצה, שהם לקחו החלטה, והם, חברים, אלכס,
תקשיב, זה מדהים. הם בכל שנה משפצים, תראה, זה לא אכפת
להם, לא אכפת להם מהילדים. אגב, איך יהיה אכפת להם
מהילדים? לא אכפת להם מהנוער. גזלו מיליונים של כסף למועדון
נוער, לקחו את הכסף של מועדון נוער, בשביל השם יודע מה,
טאטע, רחמים, טאטע. אבא תרחם, אבא תרחם. מיליונים של
מועדון נוער נלקחו-
יאיר שטבון: אורי, אני נתתי לך יותר מהזמן, אבל קח עוד חצי דקה. די.
אורי חזן: יש לי עוד 10 דקי של נעמי. לא להפריע לי, בבקשה. יאיר, תענה
לשאלות הקשות. 2 גנים בשנה. כמה שנים ייקח כדי לשפר ולשפץ
את כל בתי הספר. טוהמי, הראית לי את הילדים שלך אתמול.
היית גאה בהם. אתה, אם הם היום הולכים לבתי הספר בעיר,
היית שקט שהכל שבור, שהכל הרוס?
יחיאל טוהמי: אני הרמתי טלפון עכשיו לאשר, אב הבית שם, והוא אמר-
אורי חזן: הוא עושה עבודה נפלה.
יחיאל טוהמי: נכון. הוא אמר-

- אורן חזן: הוא מסכן.
יאיר שטבון: תקשיב, תקשיב, הוא לא מסכן-
אורן חזן: הוא מסכן. הוא בא אליי, אומר לי, אורן, תראה איך המוסד. אין להם כסף לבנות. ואתה יודע שהוא חבר שלי. אתה יודע שהוא חבר טוב שלי, נכון? תגייד להם.
יחיאל טוהמי: הוא אמר לי, יחיאל, אין שום בעיה עם האסלות, הכל בסדר.
אורן חזן: בוא נעשה סיור, אני ואתה.
יחיאל טוהמי: זה מה שהוא אמר-
אורן חזן: בוא, אני ואתה נלך.
יחיאל טוהמי: אין בעיה.
אורן חזן: אתה יודע, הייתה אימא-
(מדברים ביחד)
אורן חזן: אתה קצת מבולבל. אתה קצת מבולבל. אחרי 14:30, כל הורה יכול להיכנס לבי"ס, אוקי? אני מבקש לא להפריע לי. ואגב, אני אגייד לך עוד משהו. אני חבר מועצת עיר-
אלכס ירמולנסקי: ...מוס"ח, לכל מיני אנשים, כי גם ב-00:00 נכנסים לשם.
אורן חזן: כן, זה סיפור בפני עצמו, תכף נדבר עליו. מתן, אני אגלה לך עוד סוד. אני חבר מועצת עיר. אם אני ארצה לעשות סיור בכל מוסד שקשור לעיר, אתם לא תוכלו לעצור את זה. אתה רוצה לבדוק אותי, בוא נבדוק-
יאיר שטבון: אנחנו לא נעצור אותך. המשטרה תעצור אותך.
אורן חזן: אתה צודק, בוא נבדוק את זה.
יאיר שטבון: אתה צודק, אנחנו לא נעצור אותך.

- אורן חזן: בוא נבדוק את זה.
- יאיר שטבון: משהו שלא יהיה חוקי, אורן-
- אורן חזן: אני אמרתי, לא חוקי?
- יאיר שטבון: להיכנס אדם מבוגר ללא אישור, לא יכול להיכנס בזמן לימודים.
- ואנחנו נצטרך, המשטרה תעצור אותך-
- אורן חזן: אני מבין שלרב יאיר-
- יאיר שטבון: אני לא אעצור אותך.
- אורן חזן: אני מבין שלרב יאיר יש בעיה-
- אלכס ירמולנסקי: אתה לא יודע שב-14:30 אין כבר לימודים בבי"ס?
- אורן חזן: אני מבין שלרב יאיר-
- אלכס ירמולנסקי: אתה לא יודע...לומדות עד 11:30 במקרה הטוב? כיתה ז' בבי"ס אורט, עד איזו שעה היא לומדת, אתה יודע? אתה יודע או לא? כיתה קטנה, כיתה ז'. ליקויי למידה, עד איזו שעה הם לומדים? עד 11:30, עד 10:30.
- יאיר שטבון: מה השאלה, מה השאלה, מה השאלה, מה אתה שואל? מה הוא עושה עכשיו? השמיים השחורים, העיניים-
- אורן חזן: השמיים לא שחורים. הם היו אפורים אתמול, הם היו כחולים-
- יאיר שטבון: להסתכל בעיניים ורודות. מה הנושא, מה? הכל רע לך? הכל קשה לך? אם הכל רע לך, אלכס, אני איתך. אני פה כדי לעזור. אני פה כדי להקשיב. אני פה כדי להקשיב לך. ובשמחה אני מוכן להיות הכתף שלך.
- אלכס ירמולנסקי: ברוך השם, אני לא צריך-
- אורן חזן: התפקיד שלך זה לא להיות כתף. התפקיד שלך, לעשות את

העבודה שלך, ולשרת את תושבי העיר אריאל. התפקיד שלכם, עם הכסף והשכר הכבד שאתם מקבלים, הוא לעבוד. אתה מגיע לעבודה לא יודע מתי. אני מגיע לפה כל בוקר, 08:00, 09:00, הלשכה סגורה. לא יודע מתי מגיעים אנשים. סייסטה. לא יודע. לא יודע מה אתה עושה בלילות שאתה קם מאוחר. לא יודע מה אתה עושה בלילה שאתה קם מאוחר. טוהמי, אני אתמול הלכתי לישון ב-02:30, אחרי הבחירות שלקחנו. אני ב-06:00 כבר הייתי על הרגליים. לא יודע מה איתכם, לי יש מוסר. מה לעשות, יש כזה. ומוסר עבודה כבד. ראש עיר, שהלשכה שלו ריקה ב-09:00, צריך לעשות חשבון נפש גדול. נחזור לענייננו, ונדבר על בתי הספר. אתם יכולים לשבת פה, ולזלזל, אבל יש מציאות. המתקנים באריאל במצב קטסטרופלי. אולם הספורט-

- עו"ד דקלה כלפון : מה הקשר-
 אורן חזן : הכל קשור בהכל.
 עו"ד דקלה כלפון : זה בתוך ההצעה שלו?
 אורן חזן : בוודאי. אולם הספורט שייך לבי"ס. רגע. אולם הספורט שייך לבי"ס-
 יאיר שטבון : טוב, אתה יש לך הצעה. תיצמד, תיצמד.
 אורן חזן : סליחה, דקלה-
 יאיר שטבון : תיצמד להצעה-
 אורן חזן : אולם הספורט שייך לבי"ס התיכון-
 עו"ד דקלה כלפון : אבל זה לא קשור-
 אורן חזן : תלמידי התיכון עושים בו שימוש בשעת הלימודים, ולכן הוא חלק

מההצעה. אולם הספורט עם חלודה, עם ברזים שבורים, אסלות שלא עובדות, מעקות, כיסאות שבורים. אני לא מצליח להבין. אתה מספר. אני ניסיתי להשלים, ואתה לא עונה. אתה יודע מה, אני אקצר. אני אשאל כמה שאלות. בוא נשחק משחק, יאיר. יאיר, אני אשחק איתך משחק. אני אשאל שאלות, אתה תענה-

יאיר שטבון: אני לא משחק איתך, אני בישיבת מועצה. זה לא גן משחקים עכשיו-

אורן חזן: כן, אבל אתה מתנהג כמו בגן.

יאיר שטבון: אני יודע שאתה במשחק-

אורן חזן: אני יודע שקשה לך.

יאיר שטבון: אני יודע שאתה בהצגה-

אורן חזן: אתה מתנהג כמו בגן.

יאיר שטבון: אבל אנחנו לא שם-

אורן חזן: אני עוצר את הזמן. יאיר, תגיד לנו, כמה זמן ייקח לשפץ את כל

מוס"ח בעיר? כשאתה משפץ 2 גנים בשנה, כמה שנים ייקח לשפץ את כל גני העיר? ומה יקרה לראשונים, שרק אחרי 12, 13, 14 שנה יגיעו אליהם שוב. יאיר, תגיד לי, העברתם פה תקציבים לשיפור מבני בתי הספר, לאן הלך הכסף, יאיר? לאן הלך הכסף? יאיר, תענה לי. למה כל הצוותים החינוכיים בבתי הספר ממורמרים ממך, מתוסכלים ממך. למה ההורים אומרים, תציל אותנו מהצרה הזאת שנקראת יאיר שטבון. למה אתה לא מטפל במערכת החינוך? יאיר, הרב יאיר, הרב יאיר, הרב יאיר, לא אכפת לך מהילדים? לא אכפת לך מבתי הספר? לא אכפת

מהילדים שלך באור זבולון, שאין להם כלים סניטריים נוחים?
 שהם מסתכנים בדיזנטריה. תגידי לי, יאיר, איפה האחריות שלך?
 כאבא, עזוב כרב, עזוב כמנהל ביי"ס, עזוב כראש עיר. אני רואה,
 אשתך מגיעה לאסוף את הילדים, אני רואה שכואב לה לראות.
 תשאל אותה, היא תשתף אותך, איזו קטסטרופה יש שם. היא
 תגידי לך. לא יודע, אולי אין לכם זמן לדבר על זה.

הוא קריקטורה של עצמו.

יאיר שטבון:

תספר לה, תספר לה. תגידי לי מה קורה בבי"ס.

אורן חזן:

הוא לא במקצוע הנכון. סליחה, אני אומרת את זה כמחמאה.

איריס אלון:

אני מסיים ואני אומר. זה עלבון לדבר כמו שאת מדברת. אתם
 מעליבים רק את עצמכם. אתם בושה למושג שליחות ציבורית.
 אני מסיים ואומר, אני מסיים ואומר, ואני אגיד את זה בצורה.
 אני ברוך השם, ברוך השם, מתפלל לבורא עולם כל יום, שתעשו
 את העבודה שלכם. כולם ברחו מכם. הנה, גם המנכ"ל קם והלך.
 גם המנכ"ל קם והלך. הגזבר הלך, היועמ"ש הלך, מנהלות ביי"ס
 הלכו, עובדי עירייה בכירים הלכו. נשאר רק דבר אחד, שאתה
 תלך.

אורן חזן:

התקבלת. חבר'ה, התקבלת. הלאה, טוב, חברים, כן. אלה יצאה.
 יש לנו הצבעה-

יאיר שטבון:

אני מבין שכולם עייפים, וכל אחד מגיב לאורן שונה, אבל לי זה
 לא כל כך מצחיק, אני אסביר למה. אני כל פעם אומר בבית, לבת
 שלי מותר לעשות מה שהיא רוצה, לי לא, כי אני אבא אחראי. ויש
 לה היום בבוקר היה לה מצב רוח מה זה רע. כעסה והכל. יכולתי

פבל פולב:

להתעצבן, ואני חזק, הכל תלוי בי. אבל לא, החלטתי להתנהג אחרת, לספוג את הכעס, כי כנראה לא ישנה טוב בלילה, גם מזג האוויר לפני זה היה לא טוב. למה אני מסביר? כן, קודם כל כבר דיברנו. לא צריך להגיב לכל דבר בצחוק, גם אם זה נשמע מצחיק, אבל-

גם אם זה צחוק.	יאיר שטבון :
לא. אני אסביר לך למה, תקשיב-	פבל פולב :
גם אם זה צחוק.	יאיר שטבון :
תקשיב, אני מדבר עכשיו ברצינות-	פבל פולב :
לא, אני מדבר מאוד ברצינות.	יאיר שטבון :
אני חושב-	פבל פולב :
מי שמנסה להגחך את ישיבת המועצה, אנחנו לא נשתף עם זה פעולה. מי שמנסה להפוך את ישיבת המועצה לבדיחה-	יאיר שטבון :
אני לא.	פבל פולב :
להצגה. לא, אורן. אם אורן בוחר להפוך את ישיבת המועצה להצגה שלמה-	יאיר שטבון :
אבל זו דמוקרטיה-	פבל פולב :
אנחנו לא נשתף עם זה פעולה.	יאיר שטבון :
זו דמוקרטיה. כל אחד-	פבל פולב :
אין בעיה. אמרתי לו, בשמחה. אני לא משתף עם זה פעולה אבל.	יאיר שטבון :
אני לא משתף עם זה פעולה. מי שבוחר לבזות את הציבור שצופה בנו ורואה הצגה-	
שנייה, שנייה, שטבון-	פבל פולב :

- יאיר שטבון : רואה הצגה, אני לא משתף עם זה פעולה. אז אני אומר, לא לדבר על זה. תהיה אתה ענייני. אני אגיב איך-
- פבל פולב : אין בעיה, שנייה-
- יאיר שטבון : עזוב את זה-
- פבל פולב : לא צריך להעליב אחד את השני-
- יאיר שטבון : עזוב, בדיוק. בוא נדבר עניינית. דבר איתי עניינית.
- פבל פולב : לא צריך להעליב אחד את השני. אני לא צריך להזכיר, אולי יש פה אנשים חדשים, שנכנסו לפוליטיקה לא מזמן. אופוזיציה וקואליציה זה גלגל אחד.
- יאיר שטבון : מסכים.
- פבל פולב : ואתה יודע, מה זה הסימן הזה, שחור, לבן. אנחנו כבר 17 שנה, התהפכנו כבר 4 פעמים. אז קודם כל, אני בגלל זה אומר, התהפכנו הרבה. אני כבר אפילו לא מתלהב מזה. זה באסה. פעם הייתי ממש בדרייב, אופוזיציה, קואליציה, כן, לא משנה. עכשיו צריך להבין, לאופוזיציה אין הרבה אפשרויות. כן צריכה לבקר את הקואליציה. יותר נכון, לא את הקואליציה, את ההנהגה. כי אני גם הייתי בשכר, ולא בשכר. כשאתה לא בשכר, אין הרבה אפשרויות. אתה עדיין לא יכול להשקיע יותר זמן, כי אתה צריך לעשות עבודה. וזה לגיטימי, זה בסדר. עכשיו, בגלל זה לא צריך להגיד למה אנחנו לא שמחים, ואומרים רק את הכל טוב. לא הכל טוב. כי אני כל פעם ניתן לכם דוגמה, שאני בעל עסק הרבה שנים. למה אני אומר את זה? שכולם מסביבי יגידו לי שהמספרים טובים, אני מתפתח ומרוויח טוב. אתה לא מתקדם. כי אתה

אוהב לשמוע מה שאתה אוהב לשמוע, ורוב הזמן זה לא נכון. כי גם אם זה טוב, אתה חייב להתקדם. אתה חייב להשתפר. אתה חייב לשים יעדים חדשים בשביל כי העסק אחרת לא יחיה- אני מסכים-

יאיר שטבון :

אין שגרה בעסק. לא, לא, שנייה. אין שגרה בעסק. סטגנציה, מילה יפה שלמדתי לפני הרבה שנים. סטגנציה זה לא עמידה במקום, זה אחורה.

פבל פולב :

נכון.

יאיר שטבון :

עכשיו, גם בעירייה, גם אם נכון, מישהו צריך לדחוף, ולהראות לך דברים שאתה לא רואה. שנייה, סבלנות-

פבל פולב :

לא, לא עניתי. סימנתי לך כן. סימנתי לך כן עם-

יאיר שטבון :

אני אתן לך עוד דברים. יש לי ניסיון. עכשיו, כשאתה הולך לבי"ס, ואני הייתי עם ראש העיר לפניך בבי"ס, והכל יפה, וכולם מחייכים. כראש העיר הולך, אני שומע את האמת. ככה נלחמנו על 50,000 ש"ח באור זבולון הרמקולים האלה. כמה שנים לקח. זה כבר אלי קשה בדברים האלה היה, אבל למה אני נותן דוגמה. לא שאלתי רע או משהו. כשאלתי הלך, אנחנו שמענו, כי אנחנו סגנים, או בכלל לא בשכר. הוא שפך וקיבל הכי הרבה מידה, שאפילו אלי לא באו, כי אני יכול למסור את זה לאלי, כי אני הסגן שלו והכל. אז צריך לקחת את זה, להסתכל, אולי זה נכון. גם אם האמירה הייתה לא נכונה. עכשיו, דיברנו שבי"ס כנראה לא נסיים בזמן, וקשה מאוד פרויקט כזה לעשות פיקס. מאוד קשה, הוא מורכב. ופתחנו בי"ס לא שלם. עכשיו, אני מה לעשות, גם לא ישן ב-

פבל פולב :

06:00, לא בגלל העבודה, בגלל שאני כבר קם מוקדם, מה אני אעשה, גיל עושה את שלו. אני מוקדם בבוקר, מה לעשות, מה לעשות, אני אגיד את האמת. אז יש זמן לתפילין, זה כבר טוב. עכשיו, אני כן מסתובב בשכונה הזאת בבוקר עד הבי"ס, כי מה לעשות, יש לי ממש חברים, ממש מול הבי"ס. ואז אני רואה, זו קטסטרופה. עכשיו, ילדים מטפסים על כל ההרים האלה, כן? מסוכן מאוד. ובא פיקוח מאוחר קצת, אין כח אדם. יש בעיה. לא מאשים פה אף אחד, אבל יש בעיה, וזה מאוד מסוכן. מי יספר לך? מי יגיד? כי אתם נמצאים באמת בגלובלי. ראש העיר בכלל לא נכנס לרזולוציות האלה, זו לא העבודה שלו. לא, לא מאשים. אבל-

עמי אברמוביץ ירקוני: צריך שתגידו. השאלה זה לא מה, השאלה זה על האידך.

פבל פולב: אז שנייה-

עמי אברמוביץ ירקוני: השאלה זה איך אומרים. איך אומרים.

פבל פולב: מי שם לב? נתתי דוגמה עם הבת שלי, כי הבת שלי משתנה מיום

ליום-

עמי אברמוביץ ירקוני: פבל, פבל-

איריס אלון: תסתכל, פבל. תסתכל איך מקשיבים.

פבל פולב: טוב, אני מדבר, עזבו. אתם כועסים על מישהו, ופה-

איריס אלון: אנחנו לא כועסים אפילו.

פבל פולב: אז למה אתם מגיבים ככה? אני רוצה להגיד, אז אני רוצה להגיד.

יאיר, יש בעיה. צריך להבין שיש בעיה. אני, אתה יודע מה שאלתי

בהתחלה כשהוא התחיל, כשאורן התחיל להקריא את הדברים.

- שאני מאוד מסכים, כי שאלתי, יש הוכחות? יש הוכחות, יש תמונות. כי גם על חינוך לא צריך קואליציה, אופוזיציה-
 יאיר שטבון :
 חברה, אל תיקחו להם את התפקיד, גם למנהלים. תנו למנהלים לעבוד. המנהלים יודעים...מנהל אגף חינוך-
 אורן חזן :
 זה תפקיד שלנו גם.
 יאיר שטבון :
 שנייה, אני-
 פבל פולב :
 יאיר, אני הרבה זמן פה.
 יאיר שטבון :
 ואנחנו-
 פבל פולב :
 אתה הבנת בין השורות מה אני רוצה להגיד.
 יאיר שטבון :
 שנייה. אני אפילו לא נכנס לזה. הפוך, אנחנו נותנים אנחנו, ההנהגה, אנחנו נותנים את החופש. לא רוצים להלחיץ. ההפך, רוצים שהמנהלים ירגישו פתוח. ואם מנהלת בסוף כן אומרת, אני חייבת כיתות, ופתאום היא מקבלת את התשובה תוך זה. ואם היא באה מאיתנו, והיא אומרת, אבל אם אני אעשה בנייה, אז לא יהיה חצר, אז אנחנו נחצוב לך מאחורה. חברה, אז הכל. לא לדאוג. יש פה-
 פבל פולב :
 לא הבנתי מה אתה מתכוון-
 יאיר שטבון :
 אנחנו אומרים שיש מענה בדרג המקצועי-
 פבל פולב :
 שנייה, שנייה, חברים, שנייה-
 יאיר שטבון :
 שהוא חשוב. וחד משמעית, אני מסכים מאוד עם האמירה שלך.
 דרך אגב, יש תפקיד חשוב לאופוזיציה, תפקיד חשוב לאופוזיציה לתת את הביקורת. זה התפקיד שלה. אני אומר את זה, חובה-
 פבל פולב :
 ...זה ברור.

יאיר שטבון: אבל אני אומר, אבל יש לאופוזיציה, יש לה גם אחריות-
 אורן חזן: מה הבעיה לענות על המצב המוסדות.
 פבל פולב: אתה יודע מה, אורן, אני רוצה שבאמת...לא, יאיר, תבין, אם
 הנושא הזה עלה, ויש הוכחות, יהיו שם כנראה ועוד. בגלל העסק
 וניסיון בחיים, לצערי אני היום יכול להגיד את זה בגלל הגיל. פעם
 הייתי בן 30, עברתי מי שילמד אותי חכם. אני כבר עברתי את זה.
 התהליך ממש לא פחות חשוב מהסוף, מהיעד. במיוחד בבניית
 ביי"ס, ומה שקורה, זה לא פחות חשוב. אנחנו מפסידים את עצמנו
 בתהליך. תראו מה קורה...לכיוון הכיכר. קטסטרופה. אני רואה
 שמשתדלים. שמו בהתחלה מפלסטיק, אחרי זה מברזל. אנשים
 הולכים שם. תשמע, אתה יכול להגיד לי סיפורים, אני לא יכול
 וזה הקבלן. אני קבלן. לאף אחד לא מעניין סיפורים. ישר קנס.
 ואני פתאום מתחיל לבצע. כי כל אחד חוסך כסף. חבריה, זה
 בטיחות. ויש לי טענה לגבי מים גם. לא עניין של ניקיון. אני גם
 קצת מבין בזה. יש פה גם פשלה שלא עשינו פיקוח על הקבלנים.
 כל הזבל של הקבלנים נכנס פנימה. ולא אנחנו צריכים לנקות. אני
 לא מאשים את העירייה. מישהו צריך להכריח אותם. זה 40%
 סתימות היו רק מהפגיעה הגדולה, ואז זה הכל התרכז. אני מכיר
 אנשים, מדבר איתם, אבל לא על זה. תיקח את זה לשנה הבאה,
 או להתקדמות שתהיה, תטפלו בזה משהו, כי עוד פעם תהיה
 קטסטרופה. עכשיו, לגבי תהליך, זה קורה בעיר. אנחנו איפשהו
 לא נכון מתייחסים לדברים האלה. כי אנחנו רואים שהכל טוב.
 ואני לא מוריד ממה שאתם עושים. מה שאתם עושים, מבורך.

- אורן חזן: אני יכול לבקש להציג-
- פבל פולב: אבל עדיין יש בעיה-
- אורן חזן: תן לנו להציג במצגת בישיבה הבאה. נביא לך תמונות, נביא לך נתונים ותמונות בזמן אמת. אתה בעד שנציג מצגת, מסכים?
- יאיר שטבון: הלאה, הלאה, הלאה, הלאה. חברים, בואו-
- אורן חזן: לא, רוצים בישיבה.
- יאיר שטבון: אני אקבע איתך פגישה. אתה צריך קהל? צריך פייסבוק לייב?
- בוא אליי, בוא אליי אפילו. בוא אליי, שב איתי.
- אורן חזן: בישיבה פתוחה?
- יאיר שטבון: לא, מה, שב איתי.
- אורן חזן: אני רוצה פתוח. אין לי מה להסתיר מהציבור.
- יאיר שטבון: אתה רוצה פייסבוק לייב?
- אורן חזן: כן, אני רוצה שזה-
- יאיר שטבון: זה מה שאתה רוצה? זה מה שמעניין אותך? לא, אז אני לא עובד ככה-
- אורן חזן: אה, אז לא בישיבה פתוחה?
- יאיר שטבון: כי זה לא ענייני. כי אתה בא לעשות הצגה כשיש לך פייסבוק.
- אורן חזן: למה לא-
- יאיר שטבון: אתה רוצה לדבר ענייני?
- אורן חזן: כדי שאחרי זה תספר דברים אחרים בחוץ?
- יאיר שטבון: גם כשאני יושב עם אלה או עם שירה-
- אורן חזן: אין בדך אמון.
- יאיר שטבון: אני לא יושב עם פייסבוק לייב.

פבל פולב :	אורן, מאוד פשוט. יש הוכחות?
אורן חזן :	תיתן לצלם.
פבל פולב :	אז תציף אותן.
יאיר שטבון :	בוא, שים. בוא, שב איתי-
פבל פולב :	זה הכי חזק.
אורן חזן :	וכמו שירה אמרה-
יאיר שטבון :	אתה מוזמן.
אורן חזן :	יאיר, רק שאלה-
פבל פולב :	לא צריך לתושבים-
אורן חזן :	מחילה, מחילה. זה כמו ששירה אמרה פה, כל גני השעשועים בעיר בטוחים. אין גן שהוא לא בטיחותי-
שירה דקל כץ :	לא, לא מסכני חיים.
אורן חזן :	ולא מסכני חיים. ואז קיבלתם צו סגירה ל-3 גנים.
יאיר שטבון :	איפה הם, מה נסגר?
אורן חזן :	צו סגירה ל-3 גנים.
יאיר שטבון :	איזה 3 גנים נסגרים?
שירה דקל כץ :	כי אתם פניתם למשרד-
יאיר שטבון :	מה נסגר?
שירה דקל כץ :	לא. אתם שיקרתם למשרד הכלכלה-
יאיר שטבון :	אורן, מה נסגר, מה נסגר?
אורן חזן :	הם באו, עשו ביקורת.
שירה דקל כץ :	זה לא צו סגירה. זה גם לא היה צו סגירה-
אורן חזן :	קיבלתם צו סגירה.

איפה, מה נסגר?	יאיר שטבון :
נסגר.	אורן חזן :
איזה גן נסגר?	יאיר שטבון :
אתם משקרים פעמיים-	שירה דקל כץ :
איזה גן נסגר?	יאיר שטבון :
שירה, רגע, רגע, תעצרי-	אורן חזן :
אתם לא בודקים-	פבל פולב :
רגע, בואי תעצרי, רגע-	אורן חזן :
איזה גן נסגר? איזה גן נסגר?	יאיר שטבון :
תעצור-	אורן חזן :
איזה גן נסגר? הזמן שלך נגמר אבל.	יאיר שטבון :
רגע. בוא נעלה את זה בישיבה הבאה.	אורן חזן :
לא, הזמן שלך נגמר.	יאיר שטבון :
אני אציג את זה פה-	אורן חזן :
חברים. אנחנו-	יאיר שטבון :
אם אני טועה, אני מתנצל-	אורן חזן :
אנחנו עוברים. ככה, הצעת החלטה יש והצבעה, חבר'ה. יוצגו	יאיר שטבון :
אישורי בטיחות...לא, אבל לא צריך להצביע. אני אגיד לך למה-	
צריך להצביע.	אורן חזן :
יוצגו אישורי בטיחות למועצה-	יאיר שטבון :
צריך להצביע. אתה לא מחליט אם-	אורן חזן :
אז אנחנו הבאנו לכם את האישורים. אז יש לכם את האישורים-	יאיר שטבון :
של כל בתי הספר?	אורן חזן :

- יאיר שטבון : אנחנו גם נשלח לכם במייל-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : לא, לא, אל תשלח, אל תשלח-
- יאיר שטבון : שנייה, שנייה-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : אני רוצה לקרוא-
- יאיר שטבון : תשבי בבקשה. מה זה חוסר הכבוד הזה?
- אורן חזן : מה זה שבי בבקשה? מה, היא עובדת אצלך?
- פבל פולב : לא, הוא לא סיים. הוא רוצה להקריא.
- יאיר שטבון : אבל אני מדבר. שנייה, אני מדבר. שנייה, תן לי. אני לא יכול להקריא בע"פ. אני לא יכול. אני צריך דפים ביד. יש לנו ככה. חברים, בייס אור זבולון, בייס עתיד, קריית חינוך אריאל, כמובן. אישור-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : עליזה בגין, יש?
- יאיר שטבון : מה?
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : עליזה בגין.
- יאיר שטבון : נווה אריאל זה לא שלנו.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : עליזה בגין-
- יאיר שטבון : נווה ישראל זה מוכשר-
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : אתה לא מקשיב.
- יאיר שטבון : גם, גם.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : אתה לא מקשיב.
- יאיר שטבון : גם, גם, בטח.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני : שאלתי על עליזה בגין.
- יאיר שטבון : בטח, הנה. הנה, פה גם. אישור בטיחות לקריית חינוך אריאל,

בי"ס ו-6 גנים חדשים-

- אורן חזן : אז אם זה לא שלך, לא אכפת לך? אז מנווה אריאל לא אכפת לך?
- יאיר שטבון : אכפת לי מאוד, אבל אני לא מביא את האישורים.
- אורן חזן : אני רק שואל.
- יאיר שטבון : מה? חבר'ה-
- אורן חזן : אבל אתה חותם שיהיה אישור?
- יאיר שטבון : ברור, ברור, ברור. זו העבודה שלנו. זו העבודה שלי.
- אורן חזן : כמו שאתה חוזר-
- יאיר שטבון : בשביל זה משלמים לנו, אורן. בשביל זה משלמים לנו, לעבוד.
- אורן חזן : כדי שתגיע לעבודה, לא כדי שתישן עד הצהריים. אתה ישן על האף.
- יאיר שטבון : היום פספסתי שנת צהריים-
- פבל פולב : פה אני לא חושב...
- יאיר שטבון : נעמי, יאללה. אז אין הצבעה, אז המשכנו-
- אורן חזן : לא, לא. רגע, סליחה-
- יאיר שטבון : מסתיים הדיון-
- אורן חזן : סליחה, סליחה-
- יאיר שטבון : כלים חשמליים והגברת המודעות לבטיחות השימוש בעיר אריאל-
- אורן חזן : דקלה, צריכה להיות הצבעה. לא, אני לא מקבל את זה-
- יאיר שטבון : אין הצבעה, אין-
- אורן חזן : אנחנו לא ממציאים את הכללים-
- יאיר שטבון : הבאתי לך-

- אורן חזן : לא, לא, לא-
יאיר שטבון : על מה להצביע, להציג? הצגתי לך.
אורן חזן : כן, לא. צריכה להיות הצבעה.
עו"ד דקלה כלפון : אז נצביע.
אורן חזן : יאללה, בואו נצביע.
יאיר שטבון : תצביע. מי בעד? אני בעד גם. בעד, פה אחד, הלאה-
אורן חזן : יופי, מעולה, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת את ההצעה בנושא תחזוקה במוסדות חינוך.

בעד: יאיר, שירה, אלה, יחיאל, אירנה, עמי, איריס, פבל, אורן, נעמי, אלכס.

אושר פה אחד

3. כלים חשמליים והגברת המודעות לבטיחות השימוש בעיר אריאל

- יאיר שטבון : כלים חשמליים והגברת המודעות לבטיחות השימוש בעיר אריאל.
מכובד, אורן.
אורן חזן : רק אני רוצה לשאול שאלה עוד פעם-
יאיר שטבון : לא, לא, אורן, אורן-
אורן חזן : רגע-
יאיר שטבון : טוב, אני אקרא-
אורן חזן : כל שאר ההצבעות ירדו?

יאיר שטבון: כן, כן. בהתאם לחוות הדעת המשפטית, ירדו. הלאה. כלים

חשמליים והגברת המודעות-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: אני קוראת, אני קוראת.

יאיר שטבון: פבל יצא, לפרוטוקול.

נעמי אברמוביץ' ירקוני: כלים חשמליים והגברת המודעות. אתה יכול לשבת? אמרת לי

לשבת גם.

יאיר שטבון: קיבלתי, קיבלתי.

נעמי אברמוביץ' ירקוני: אה, יופי.

יאיר שטבון: אמרת לי, ישבתי.

נעמי אברמוביץ' ירקוני: כלים חשמליים והגברת, לא, אל תחשוש ממני, תחייך. כלים

וחשמליים, והגברת המודעות לבטיחות השימוש בעיר אריאל.

בשנים האחרונות-

יאיר שטבון: עכשיו אתה בסדר?

נעמי אברמוביץ' ירקוני: בשנים האחרונות מתרחבת בקרב תושבי העיר התופעה של

שימוש בכלים חשמליים, בעיקר קורקינטים ואופניים חשמליים,

ובפרט בני נוער וילדים צעירים. תופעה זו ניכרת בכל רחבי העיר,

ומעלה חשש גובר לבטיחות הציבור. חלק מהרוכבים נעים במרחב

הציבורי ללא קסדה, בניגוד לחוק, יש לומר, על מדרכות וכבישים.

יאיר שטבון: אני איתך. אני מחפש את המקום.

נעמי אברמוביץ' ירקוני: לעיתים, כשהם לבושים בבגדים כהים, וללא תאורה תקינה, או

תאורה חשוכה. דבר המגביר משמעותית את הסיכון לתאונות

ופגיעות. בערים רבות ברחבי הארץ, מקודמות תכניות להסדרת

שבילי ייעודיים, לצד קמפיינים להגברת מודעות, חינוך ואכיפה.

מצב זה מחייב את עיריית אריאל לגבש מדיניות עירונית כוללת בתחום הבטיחות והחינוך, לשימוש אחראי בכלים חשמליים, וזאת על מנת להגן על תושביה. הן הנהגים, והן בני הנוער הרוכבים. הצעת החלטה, והצבעה-

אורן חזן: יאיר, לא אכפת לך מהבטיחות? יאיר, לא אכפת לך מהבטיחות של הילדים, של ההורים, של המבוגרים? לא אכפת לך? יאיר, לא אכפת לך?

יאיר שטבון: היא באמצע. אתה מפריע לנעמי, היא קוראת.

אורן חזן: זה כל כך לא מעניין אותך, שאתה עסוק בדפים? יאיר, לא יפה. יאיר, לא יפה, יאיר. יאיר, איפה האחריות שלך?

נעמי אברמוביץ' ירקוני: הצעת החלטה והצבעה. מוצע כי, 1, מועצת העיר תקבל את המלצת ועדת התחבורה, ואת הצעת הממונים על זהירות בדרכים בעיר, וכן עדכון מפורט על תכניות העירייה להסדרת שבילי אופניים ונתיבי ייעודיים לרכיבה בטוחה בעיר אריאל. 2, מועצת העיר קוראת להגברת האכיפה בנושא השימוש הבלתי חוקי בכלים חשמליים, לרבות נסיעה ללא קסדה, רכיבה על מדרכות, ונסיעה בשעות חשיכה ללא אמצעי תאורה נאותים. 3, לאור העובדה כי העיר חשוכה ומסכנת חיים, העירייה תבחן את האפשרויות להחלפת התאורה בעיר, בכדי להאיר את העיר, ותכין תכניות לתקציב של השנה הבאה. סיימתי.

יאיר שטבון: מישהו רוצה לדבר?

אורן חזן: פבל, אתה רוצה להתחיל אתה עכשיו?

פבל פולב: קודם כל, זה מפחיד מאוד, כל הקורקינטים האלה. אם הייתי

- יכול, הייתי אוסר אותם. פשוט אוסר לגמרי.
- נעמי אברמוביץ' ירקוני: זו הצעה שנכתבה בדם.
- פבל פולב: אבל העירייה לבד-
- יאיר שטבון: פבל, אני רק אגיד ברשותך, אני אגיב, ואני פשוט יוצא לכנס. אז
- אני אצא, בסדר? כדי לא לאחר לתושבים-
- אורן חזן: אפשר להמשיך את הישיבה פעם אחרת.
- יאיר שטבון: אפשר, תמשיכו, תמשיכו.
- אורן חזן: לא. אפשר להמשיך גם פעם אחרת.
- יאיר שטבון: לא, לא. הכל בסדר, ממשיך.
- אורן חזן: אפשר להמשיך אותה בפעם אחרת-
- יאיר שטבון: רק נגיד-
- אורן חזן: רגע, אפשר, נכון שאפשר, דקלה? חבל. כי זה מזלזל.
- יאיר שטבון: למה? אנחנו נכבד את התושבים.
- אורן חזן: כי זה מזלזל בתושבים. נכון, כולנו מגיעים לשם-
- יאיר שטבון: מועצת העיר, יש לנו כנס תושבים. תגיעו לשם-
- אורן חזן: כולנו מגיעים לשם-
- יאיר שטבון: אנחנו נמשיך-
- אורן חזן: אגב, אני שמח שנענית לבקשתי-
- יאיר שטבון: מועצת העיר-
- אורן חזן: אני שמח שנענית לבקשתי-
- יאיר שטבון: אנחנו בעצם מצביעים רק על סעיף 2-
- אורן חזן: שמח שנענית לבקשתי, וכינסת את התושבים באריאל דרום. אני
- שמח. לפחות שם היית קשוב.

- פבל פולב : זה לא באכיפה? זה עדיין.
- עו"ד דקלה כלפון : יש אכיפה. גם לפני שבועיים. ניתנים דו"חות. הפיקוח אוכף. גם לקטינים. יש אכיפה מוגברת, בעיקר בשעות הלילה. זה מה שקיבלנו דיווח מברוך.
- יאיר שטבון : עם דיווחי קנסות גם.
- פבל פולב : אתה כסמכות כראש עיר, אתה יכול לתת לזה יותר שיפורסם גם, שהתושבים יידעו? שזה לא יהיה חשיפה כזאת. שיידעו שיש אכיפה ויש קנסות.
- יאיר שטבון : אפילו היה לנו אירוע לא פשוט אפילו של תגובה לפקח אפילו, בגלל האכיפה-
- איריס אלון : היא הציעה גם לפרסם, ולעבוד על זה דרך בתי הספר. אז זה משהו שכן אפשר-
- יאיר שטבון : א', שנייה, רק להגיד משהו-
- פבל פולב : לא, כי זה מצב לוקח חיים-
- איריס אלון : ברור, מה שהציעה-
- יאיר שטבון : פבל, אתה מאוד צודק. ורק להגיד לך, בשבוע זהירות בדרכים, אני הלכתי, דגמתי מדגמית את ביי"ס אורט. עשינו בכל הפעילות. היו שם 3 תחנות. סימולטור נהיגה לגדולים. זה, זה. ועוד חד משמעית יחידה שלמה על כלים חשמליים גם שם. היה שם פצוע תאונה שהעביר הרצאה. אני לא זוכר את כל הדברים. היו שם כמה תחנות. ייאמר לזכות קרן, שהובילה שם מהלך מאוד יפה, ביחד כמובן עם הצוותים החינוכיים. לא, לא, לא. אני דגמתי ביי"ס אחד. אבל חד משמעית, אני מקבל את ההערה. כל מה

שאפשר להוסיף עוד, מקבל-

פבל פולב : לא. שתושבים יידעו שיש פה אכיפה כל הזמן, וזה עולה כסף, אין

מה לעשות. לצערי, אחרת ההסבר-

נעמי אברמוביץ' ירקוני: אנחנו רוצים להבין. גם את האירוע הזה, זה אירוע שצריך לדבר

עליו, ולטפל בו ברמה הפרטנית. גם שתצא מפה קריאה כולנו

ביחד-

עו"ד דקלה כלפון : היה גם החינוך, גם עם המשטרה, השיטור העירוני. היה אירוע

מיוחד. השאלה, איך אתם רוצים-

עמי אברמוביץ' ירקוני: מעורבות הורים. לא לתת לילד מתחת לגיל 16 כלי חשמלי.

מעורבות הורים.

(מדברים ביחד)

פבל פולב : ואני חושב שבדבר הזה צריכה להיות אחדות, 100%. איזושהי

אמירה. לא רק המועצה. איזושהו משהו כתוב מטעם המליאה,

והפצה שזה עולה כסף. שאנשים יידעו כמה קנס. ההורים ידברו

עם הילדים בבית. אז מה ההמשך? צריך להצביע, מה עושים? זהו

נגמר, עזוב.

(מדברים ביחד)

הרשות המקומית, נכון?

פבל פולב :

מועצת העיר קוראת להגברת האכיפה בנושא השימוש הבלתי

שירה דקל כץ :

חוקי בכלים חשמליים, לרבות נסיעה ללא קסדה, רכיבה על

מדרכות, ונסיעה בשעות חשיכה ללא אמצעי תאורה נאותים. מי

בעד? פה אחד-

אז צריך להקריא שמות, נראה לי, כי אנשים יצאו.

פבל פולב :

מתן גרובר : ההצבעה עברה פה אחד. הישיבה נסגרה, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת הגברת האכיפה בנושא השימוש הבלתי חוקי בכלים

חשמליים, לרבות נסיעה ללא קסדה, רכיבה על מדרכות, ונסיעה בשעות חשיכה ללא

אמצעי תאורה נאותים.

בעד: יאיר, שירה, אלה, יחיאל, אירנה, עמי, איריס, פבל, אורן, נעמי, אלכס.

אושר פה אחד

הישיבה ננעלה

מר מתן גרובר,
מנכ"ל העירייה

מר יאיר שטבון
ראש העיר